

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 12 листопада 1968

В АМЕРИЦІ

СУД НАД ВБИВНИКОМ Д-РА КІНГА відкладений принаймні на два місяці тому, що оскаржений Джеймс Ерл Рей в останні дні перед початком розправи змінив свого адвоката Артура Гейнса, який мав вже всі матеріали до оборони. Рей вибрав собі нового адвоката Персі Формана з Густона, який відомий як спеціаліст в процесах за обвинувачення. Гейнс відмовився передати свій матеріал Форманові тому, що Рей не заплатив йому 10,000 дол. за обору. Суд має вирішити, коли відбудеться розправа проти Рея. Передбачають, що розправу відкладуть принаймні на два місяці.

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ ПОВІДОМИВ, що в січні 1969 року покличуть до військової служби 26,500 рекрутів, що буде найбільшим числом від травня цього року. Січневе число буде на 9,300 більше як в грудні ц. р., коли число рекрутів внісе 17,500, а в листопаді мають покликати тільки 10,000 рекрутів. Передбачають, що в 1969-му році щомісяця покличуть до військової служби по 25,000 або більше рекрутів. В березні, квітні і в травні ц. р. число рекрутів перевищувало 40,000.

СЕНАТОР РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ З НЬО ЙОРКУ Чарльз Гуделл передбачає, що новобраний президент Річард М. Ніксон найменує негра на члена свого кабінету. Своє передбачення оснований Гуделл на основі інформації і на інтуїції. Сенатор Гуделл згадав про цю справу, коли говорив про те, що Ніксон в своєму уряді матиме представників різних груп населення. Новий член кабінету Ніксона, який буде представником негра в грудні, муситиме мати повне розуміння негритянської проблеми та мати довіру більшості негритянського населення. Першим членом негром Президентського кабінету з секретаря мешканців справ та міського розвитку Роберт С. Вівер.

СПІКЕР ПАЛАТИ ДЖАН МЕККОРМЕК і провідник республіканської меншості в Палаті Репрезентантів конгресмен Джеральд Р. Форд заявили, що Палата з демократичною більшістю буде співпрацювати з республіканським президентом. Демократ МекКормек твердить, що вибори до Конгресу виявили, що нарід бажас, щоб Конгрес продовжував ту політику, яку він вів за урядів двох демократичних президентів Джона Ф. Кеннеді і Ліндона Б. Джансона. Республіканець Форд погоджується з МекКормеком, що обидві політичні партії повинні співпрацювати разом для добра громадянства.

У СВІТІ

ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ РОЗПОЧАЛИ в минулий понеділок 11 листопада дібати над токою по "привернення прав Китаю" в ООН, що в дійсності означає прийняття Комуністичного Китаю до ООН. Алябнія, Камбоджа, Куба і 12 інших держав зголосили відповідний внесок у користь Комуністичного Китаю. ЗСА і 12 інших держав зголосили внесок, щоб цю справу трактувати, як "важливу", себто таку, для схвалення якої треба 2/3 голосів на Генеральній Асамблеї. Справа прийняття Комуністичного Китаю є на щорічному денному порядку кожної сесії Генеральної Асамблеї.

ВЛАДИСЛАВ ГОМУЛКА ВИГОЛОСИВ 5-тигодинну промову на конгресі польської компартії у Варшаві та, м. і., таврував в ній західні держави за їх негативне становище супроти інвазії до Чехо-Словаччини. Гомулка кричав, що СССР і інші комуністичні країни не дозволяють "імперіалістам" диктувати їм, яку вони мають вести закордонну політику.

СОВЕТСЬКИЙ "ПРЕЗИДЕНТ" МИКОЛА ПІДГОРНИЙ ПРИСЛАВ гратуляційну депешу Річардові Ніксону від імені "надії", щоб покаршала американсько-советські взаємини.

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ ПОІНФОРМУВАВ Єгипет, що він, СССР, боронитиме Асванську греблю, коли б Ізраїль загрозив знищенням її. Асванську греблю збудовано над Нілем гримши і технічними силами Советського Союзу. Та советська гарантія прийшла після того, як малий ізраїльський піхотний десант, переїхавши впоперек Суецький канал, вдерся на 150 миль агліб єгипетської території та знищив два мости на Нілі й електрику.

120 ФРАНЦУЗЬКИХ СПИСОКІВ ПРОГОЛОСИЛИ заяву, яку вони схвалили на своєму зборі в Л'юрді, в справі штучного обмежування народин. Французькі списки, висловившись з найбільшим призначенням про принципове негативне становище в цій справі Папи Павла VI в його останній енцикліці "Про людське життя", ствердили водночас, що подружжя, опинившись в конфлікті — чи повинуватись думці Папи, чи зберегти родинне щастя — не допускається гриха, коли вирішити, що треба планувати кількість дітей своєї родини. Французькі списки вказують, на низку об'єктивних обставин, як праця, життєві умовини, стан здоров'я і т. п. — що зумовлюють рішення подружжя.

217-ий Відділ УНС в Рочестері відзначив 60-річчя

Рочестер, Н.Й. — Минулої, 10-го листопада, місцевий 217-ий Відділ Українського Народного Союзу, Братство св. Писафата, відзначав своє 60-річчя і з цієї нагоди влаштовано ювілейний бенкет, що відбувся в популярних годинах у приміщеннях Українського Американського Клубу. Під час бенкету зокрема вшановано Почесними Грамотами та подарунками двох співосновників Братства, які залишилися в живих: Микиту Василичина та Івана Терещука.

Бенкет започатковано молитвою, яку провів місцевий український католицький парох впр. о. шамбелян Бабак. Приймали було понад 300 осіб, між ними посадили міста, Френком Лам-

бом, який виголосив коротке привітання і гратуляції. Привітальне слово виголосив передсідник Відділу-ювілянта Константин Шевчук, який і провів бенкетом. Ювілейну промову виголосив прийнятий на бенкеті головний передсідник УНСоюзу Юсип Лисогір. Короткі привітання виголосили репрезентанти 35 місцевих організацій. Окремими Грамотами Заслуги відзначено колишнього секретаря Відділу-ювілянта Володимира Колдасяного та догоголішого члена управи Варвару Николайків. Бенкет започатковано співом американського і закінчено співом українського національних гімнів, заїнтонованих Марією Климко та при фортепіановому акомпаніменті Ани Сороки.

Ніксон конферував із Джансоном в справі перебрання влади

Вашингтон. — Президент елект Річард М. Ніксон 11-го листопада конферував із президентом Ліндоном Б. Джансоном в справі перебрання влади, яке офіційно має відбутись 20-го січня після інаугурації. Президент Джансон і його дружина запросили Ніксона і його дружину на прийняття, після якого Президент розмовляв із Ніксонем, а пані Джансон показувала пані Ніксон Білий Дім та інформувала її про мешканстві можливості в цьому Дімі. Президент елект заявив після конференції в Білому Дімі, що теперішній демократичний Уряд очолюваний президентом Л. Б. Джансоном, буде вирішувати всі закордонні проблеми не тільки в своєму імені, але і в імені новобраного президента аж до передачі влади новому президентові. Ніксон заявив, що таке вирішення справи закордонної полі-

ки є важке і воно може спришити закінчення миру у В'єтнамі. На думку Ніксона, висказану журналістам, легше можна буде вирішити справу миру у В'єтнамі, проклами на Середньому Сході та взаємини між ЗСА і СССР тоді, коли всі партнери цієї країни знатимуть, що теперішній Уряд здійснює таку закордонну політику, яку продовжуватиме новобраний президент. Ніксон сказав, що він запевнив Президента і державного секретаря, що вони можуть промовляти не тільки в своєму імені, але і в імені цілої країни, це значить і в імені майбутнього республіканського Уряду. Президент Л. Б. Джансон заявив журналістам, що це була тільки перша конференція між ним і Ніксонем. Ніксон конферував і з найбільшчими співробітниками Джансона: про різні внутрішні й закордонні проблеми.

Гомфрі і Ніксон приязно конферували про майбутню співпрацю

Опа-Локка, Флорида. — Новобраний президент Ніксон та переможений кандидат на президента Гомфрі зустрілися на Флориді та заявили, що будуть співпрацювати над тим, щоб об'єднати нарід в цій країні та осягнути мир за кордоном. Ніксон заявив, що проситиме поміч у віце-президента, головним чином в справах закордонної політики. Гомфрі обіцяв зробити все, що буде в його силі, щоб допомогти новому президентові здійснити його програму. Гомфрі сказав: "Він має бути нашим Президентом, і я маю бути одним із співробітників. І я хочу, щоб його президентура була успішною, бо коли він має успіх, то ми всі користасмо з них." Ніксон, Гомфрі і кандидат на віце-президента сенатор Едмунд Москі розмовляли в залі на летовищі впродовж 30-ох хвилин. На площі Ніксон сказав журналістам, що вони в залі говорили про виборчу кампанію та про деякі проблеми в будучині. Ніксон виявив, що Гомфрі обіцяв йому співпрацю в тих справах, де національний інтерес мусить стояти вище, як партійні справи. Ніксон дякував Гомфрі за це. Гомфрі відіхав на відпочинок на два тижні на Дівої острови, виявляючи радість, що міг бачитись з новобраним президентом.

Джансон прийняв резигнацію Фавлера і Каценбаха

Вашингтон. — Президент Джансон прийняв резигнацію секретаря скарбу Генрі Фавлера та державного підсекретаря Ніколааса Каценбаха. Каценбах вже має нове становище від 1-го січня 1969-го року — головного правного довідника корпоративного Інтернешнел Бизнес Машинес. Фавлер резигнує з днем 20-го грудня ц.р. Він сказав, що, на його гадку, не випадає йому старатись про якесь становище під час того, як він займає таке високе урядове становище. Фавлер був секретарем скарбу від 1-го квітня 1965-го року. Він хотів залишити свій пост півтора року тому, але на це не дозволили економічні і фінансові проблеми вдома і за кордоном. Це Фавлер старався про те, щоб Конгрес збільшив прибутковий податок для припинення інфляції. Президент Джансон хвалять Фавлера за те, що ризичав працювати для держави за меншу винагороду. Президент хвалять Каценбаха за те, що погодився для добра країни залишити становище члена кабінету та обійняти пост державного підсекретаря, на якому він, на думку Президента, був потрібніший.

Американська преса широко інформувала про арешт українця з Америки в Києві

На початку вересня ц. р. з Клівленду вилетіла для туристичної мандрівки по Советському Союзу, в тому і в Україні, група американських туристів, між якими був і колишній советський громадянин, житель Клівленду Андрій Литовка. Бажаючи перевезти до ЗСА свою 80-річну матір, Андрій Литовка взяв із собою більше грошей. Група прибула в Київ 8 вересня, і після чотирьох днів перебування більшість із групи відіхала до Львова, а А. Литовка залишився в Києві з матір'ю. Той, що залишився у Києві, бачили його до 17 вересня, доки з ним була старенька мати. Після того дня Андрій Литовка зник. Перед відльотом до Австрії туристів збирали в окрему кімнату і там советські представники оголосили їм, що Андрій Литовка заарештовано за співпрацю з фашистами під час війни. 21-го вересня туристи прибули до Відня, де й повідомили американське посольство про той випадок.

Дружина і дочка Андрія Литовки

Даглес Блуифілд, кореспондент клівлендського щоденника "Плейн Ділер", у репортажі з 3-го листопада під наг. "Клівлендська затримка в російській тюрмі", розповідав, що він відвідав дружину заарештованого і його заміжну дочку Любу Середу, яка живе в Пармі, Огайо. Він довідався, що на звернення жінок — із Державного Департаменту прийшла невтішна відповідь: Андрій Литовка не був

(Закінчення на стор 6-й)

МекНамара нараджувався у Москві з Косигініним

Москва. — Недавні американський секретар оборони Роберт МекНамара зустрівся в дорозі до столиці Афганістану Кабулу в Москві і мав близько двогодинну розмову з советським прем'єром Алексеем Косигініним. З американської амбасаді у Москві повідомлено, що ти розмова відбулася з советської ініціативи, а речник Державного Департаменту у Вашингтоні заявив, що МекНамара вже місяць тому повідомив Департамент про свою подорож до Кабулу з перервою у Москві. Одні західні газети припускають, що МекНамара прибув до Москви із спеціальною місією від президента Джансона, при чому ті західні коментатори не виключають, що МекНамара разом з Косигініним підготували подорож президента Джансона до Москви, яку Джансон планував та яку замахав у зв'язку з советською інвазією до Чехо-Словаччини. Роберт МекНамара з тепер президентом Міжнародного Банку для відбудови і розвитку, популярно званого Світовим Банком, СССР не є членом того банку і в повідомленні ТАССА про нараду Косигініна й МекНамари говориться про МекНамару, як про "видатного американського діяча", з промовчанням його теперішнього офіційного становища. Коментатори звертають увагу, що політичний характер тієї подорожі МекНамари тим вірогідніший, що американський амбасадор у Москві Ловеллін Томпсон тепер хворий і перебуває в Америці.

Уряд Чехо-Словаччини не допустить до дальших виступів проти СССР

Прага. — Чехо-словацький прем'єр Ольдржих Чернік заявив на засіданні ради міністрів, що не можна толерувати дальших антисовєтських демонстрацій, які погрожують заведенням в країні хаосу та поштовхненням країни в пропасть. Цю промову Черніка передавали згодом через радіо. Чернік заповів, що уряд буде протиставити всяким дальшим спробам робити протисовєтські демонстрації — з відомою силою і рішучістю. Водночас проголошено, що уряд припинив на один місяць появу тижневого органу Спілки чехо-словацьких журналістів "Репортер" та на необмежений час — тижневик "Політика", що був офіційним органом Центрального Комітету компартії ЧССР. Припинення "Політики" пояснюють, як репресію збоку генерального секретаря компартії Александра Дубчека проти редакції того тижневика, яка — без його відома й попередження — містила критичні статті на тему чесько-советських взаємин і цим ставила Дубчека в незручне становище. Ольдржих Чернік заявив, що "антисоціалістичні елементи й хулігани" використовували виступи нерозважливих молоді. З Чехо-Словаччини виділено чотирьох німецьких журналістів, що працювали на службі американських агенцій "Юнайтед Пресс Інтернешнел" і "Асоційейтед Пресс", як також одного представника "Нешнел Бродкестінг Компані". Офіційно не подано причин їхнього виділення, але мова згодом вийшла, що це сталося тому, що вони фотографували й фільмували останні протисовєтські демонстрації й подавали широкі зведення про ті події. Чеські сталіністи мобілізувались і заповіли, що видаватимуть власний тижневик "Соціалістичний Світ".

Посадник Трентону проголосив неділю 10-го листопада Ювілейним Днем "Свободи"

Трентон, Н.Дж. — Неділю 10 листопада 1968 р. посадник міста Трентону Кармен Арматі проголосив Ювілейним Днем "Свободи", видавши з тієї нагоди прокламацію до населення міста і надіславши на Ювілейний Бенкет, що відбувся того ж дня в залі УПЦеркви св. Тройці, привітальну телеграму. Газета "Івнінг Таймс" помістила вістку про відзначення 75-ліття "Свободи" в фотознімку голови Ювілейного Комітету Йосифа Голіюка, який є також головою 245 Відділу УНСоюзу в Трентоні, і велику світлинку: посадник міста з українськими представниками під час проголошення Дня "Свободи", число якої тримає Кармен Арматі. У прикрашений великим написом про 75-ліття "Свободи" залі за святковими столами розмістились величезна кількість гостей з Трентону й Брістолу. Після американського гімну у виконанні кол. Мисс Союзіні Мар'яни Сухенко, при фортепіановому супроводі її сестри Лілії, голова Ювілейного Комітету Й. Голіюк привітав зібраних, була відчитана прокламація Дня "Свободи", і потім програму з великим досвідом вів головний радний УНСоюзу, тостмайстер бенкету Степан Гавриш, який попрощався з церквою св. Тройці. О. протоєсперитера Богдана Желехівського благословив розпочатий хором з оркестрою Осередку СУМА ім. Є. Коновальця, під диригуванням проф. Вол. Третьяка. Заключено молитву провів о. Є. Левандовський, а аквініс зазвучав підхоплений розпочатий хором з оркестрою української національної гімн "Ще не вмерла України".

У ТОРОНТІ ВІДБУВСЯ БАГАТОЛЮДНИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ КАРПАТСЬКИЙ З'ЇЗД

Торонто. (Ю. Р.) — У 30-річчя державного відродження Карпатської України відбувся тут минулої суботи і неділі, 9 і 10 листопада, багатолюдний Ювілейний Карпатський З'їзд, в якому взяло участь понад 1,500 осіб. З'їзд включав ділові сесії в домі УНО в суботу та в неділю, ювілейний бенкет в готелі Принца Джорджа в суботу, торжественну Святу Літургію в церкві св. Миколая і з'їздовий обід в Українському Народному Домі в неділю.

Торжественну Св. Літургію відправили в неділю в церкві св. Миколая о. д-р Юлій Кубіні, о. д-р Ол. Баран та о. Іван Сиротинський. Під час бенкету голову промови висловив прем'єр Карпатської України п. Юлія Ревай. Далше промовляли віце-президент Союзу і командант Карпатської Січі д-р Степан Росоха, проф. П. Стерчо, який проводив ювілейний бенкетом, проф. д-р Михайло Пал, д-р Василь Вереш та мгр. Микола Яшук. З'їзд та всі його імпрези починалися співом молитви "Царю Небесний" і кінчалися співом "Достойно сест". Ювілейний бенкет відкрив

молитвою Пресв. Кир Ізидора Борецький, список Торонто. Залі нарад і прийняті були удекоровані портретами президента Карпатської України о. д-ра Августина Волошина та голови Союзу проф. Августина Штефана, якому в цьому році сповнилося 75 років, що й було відмічено під час З'їзду. Ген. Олександр Кузьмівський в асисті сотника канадійської армії Слава Левица удекорував пропам'ятними Хрестами Карпатської Січі п. Юлія Ревая і д-ра Степана Росоху та співосновників Карпатської Січі д-ра Василя Вереша і п. Юлія Буксара. Приймали удекоровані сичовики удекорували д-р Ст. Росоха в асисті сотника С. Левицу. За окремі заслуги Карпатської України були удекоровані виховник пластової молоді проф. Леонід Бачинський та о. проф. Петро Хомиш.

Під час спільного обіду зворушливою хвилюючою була як староста прийнятий проф. Михайло Пал відчитав заяву гидула-самоука Михайла Додика, що він дає свій дім в Торонті вартості 35,000 доларів на фундацію Б-ва Карпатських Сичовиків.

Інж. Роман Галібей переобраний на голову ТУІА

Нью-Йорк (С. І.) — В суботу дня 26 жовтня 1968 р. відбулися XX Звичайні Загальні Збори Т-ва Українських Інженерів Америки в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку, в результаті яких інж. Роман Галібей був переобраний на голову цього Т-ва. На Зборах було 55 членів з 140 голосами, які репрезентували Відділи Нью-Йорк, Філадельфія, Дітройт, Чикаго, Клівленд, Мінеаполіс, Бостон і Каліфорнія.

Зборами проводила Президія в складі: голова інж. Е. Филипович, заступники: голова інж. Р. Рогожа, інж. М. Борецький, д-р С. Тисовський, секретарі: інж. О. Цилий і інж. Мисак. (Продовження на стор. 6-й)

Розпочинаються підготування до 100-річчя НТШ

Нью-Йорк. — У 1973-му році сповниться 100-річчя від часу заснування найстарішої української наукової установи — Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, НТШ. Як сказано в інформаційному листі Президії НТШ, з підписом першого містоголова НТШ в ЗСА, проф. д-ра Осипа Андрушківця, "наше Товариство знаходиться у безупинній боротьбі за українську науку й культуру — таку, як її нахрещував наш Великий Патрон — Тарас Шевченко. Досягнення НТШ — великі, і то незалежно від умовин життя на роду та внутрішніх і зовнішніх перешкод, що їх зустрічали українська наука й культура на протязі останніх ста років. Стоїмо перед собою роковинами діяльності НТШ, що їх наша еміграційна спільнота у вілному світі повинна відмітити як велике всенародне свято відзначення заслуг Наукового Товариства ім. Шевченка на полі української науки й культури. Тому вже сьогодні слід нам призначити над організацією відзначення цих великих роковин нашої найстаршої наукової установи, над формою такого відзначення, над її розмірами та над належними засобами". У листі — зверненні намечено низку конкретних заходів.

Пластовий Конгрес Другий відбуд свій студійно-дослідний семінар

Нью-Йорк (М. Костко) — В дні 9 - 10 листопада ц. р. тут у приміщенні Українського Інституту в Нью-Йорку відбувся третій семінар Пластового Конгресу Другого. Головною провідною спілжених розмов були питання інтерпретації пластового закону і уточнення методи виховування характеру пластової молоді. У панелі до теми пластового закону брали участь п'ять панелістів молодшого пластового покоління: Ніна Вереснюк, Світлана Луцька, Ю. Крижановський, Л-р Ониськевич і М. Грушківський. Модератором був пл. сен. Іван Головинський. Присутніми були члени пластової організації та заслуговані і вироблені в ділянці пла-

стової ідеології: А. Фіголь, Я. Гладкий, Г. Коренець, Ю. Старосольський і інші пластові. В дискусії над панелем викристалізувався погляд на своєрідне узгодження, що суті пластової системи й ідеологічних залогів, не треба змінювати, бо вона правильна навіть на основі наукових доказів модерної психології. Слід, однак, усуцаснити фразеологію пояснень пластового закону та упорядкувати поняття окремих точок законів, як також додати коротку й в парі з цим точнішу інтерпретацію. Один український народ одні підказують потребу знайти повне пояснення пластових (Закінчення на стор. 3-й)

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07308

Об'єднання Нації

Коли 13-річна учениця Вікі Ліни Кол вийшла минулого місяця на вулицю малого містечка Дешлер в Огайо назустріч Річарду Ніксону і старанно виписанам на таблиці пропагандним газетом, вона напевно не припустила, що стане „примітною“ фігурою, а її світлина з'явиться у сотнях американських і закордонних газет. Річард Ніксон залам'ятав собі те і газето і згадав про нього у своїй першій промові, як новообраний президент: „Об'єднайте нас!“ Ніксон заявив, що об'єднати американську націю — це його найперша місія. Місія важка й трудна. Бо власне ці останні вибори виявили не тільки формальне розбиття виборчих голосів між трьома головними кандидатами на президента, але й стан дикого неспокою. Увесь гін „направо“ і „гасло „час на зміну“ — це вислів розгублених настроїв, які шукають поправи відносно. Очевидно, що об'єднання американської нації мусить розпочатися в першу чергу від ліквідації одвертих розколів, які замаркувалися у передвиборчому часі.

Тому Річард Ніксон не дарма заявив, що його Уряд буде „відкритим“ для найкращих людей без уваги на партії, відкритим для нових ідей, для критичних заваг. Після власної двократної програми — у президентських виборах у 1960 і губернаторських виборах в Каліфорнії у 1962 р. та після катастрофи Республіканської партії за кандидатування Беррі Голдвотера у 1964 р. — Річард Ніксон чотири роки працював над внутрішнім спокоем і реорганізуванням тієї партії. Його успіх у цій справі дав йому великий, і переконливий аргумент на тлі розбиття Демократичної партії. Той його успіх покладе теж надію, що Ніксоніві вдасться довести до конструктивного співпраці обох партій.

Ніксон — реаліст і він мусить рахуватися з фактом, що обидві конгресові палати матимуть знову демократичну більшість. Він не може також нехтувати фактом, що понад 30 мільйонів голосів звали на Гюберта Гомфрі і понад 9 мільйонів на Джорджа Воллеса. Знайти таку спільну мову, яка погодить б оті всі головні течії й водночас заведе в державі „закон твердий і порядок“, що їх об'єднав Ніксон, і закінчить війну у В'єтнамі — це гігантське завдання. Це мусить мати на увазі всі величезники Річарда Ніксона і не очікувати від нього чудес.

„Бойова програма партії“

Під таким наголовком московська „Правда“ з 3-го листопада опублікувала передову, яку звичайно пише хтось із кремлівської верхівки. Передова присвячена 51-річчю встановлення більшовицької влади і скликаюму з тієї нагоди пленуму ЦК Комуністичної партії СРСР. Пленум розподілив свою працю на дві частини. В першій зроблено огляд розвитку союзу господарства. Пова „бараняним босом“ і сградом одла про успішне виконання планів п'ятирічки, учасники пленуму зобов'язали багато республік, країн і областей, щоб вони „різко підвищили сільськогосподарську продукцію, а також розвиток тваринництва“. Партія поставила вимогу більше сіяти і збирати більші урожаї зернових, щоб не довелось знову купувати хліб і до хліба в „капіталістичному Заході“.

Важливіша була друга частина пленуму ЦК. На ній йшлося про „одностайне схвалення зовнішньої політики Центрального Комітету на чолі з Брежнєвим, хоч „Правда“, як звичайно, прибрала цю вістку в пишномовні слова про „єднотипну підтримку зовнішньої політики всім союветським народам“. Очевидно, в Кремлі ще не назирали як такі розкодження в цьому питанні, щоб там дійшло до чергового перевороту: увесь Центральный Комітет одностайно схвалив зовнішню політику СРСР. Що означає насправді таке схвалення?

Якщо треба щось схвалювати, значить, с непевністю, чи дійсно все гаразд. Брежнєв виступив на тому пленумі передові доповіді, щоб показати, що „все в порядку“. Насправді ж хоча окупація Чехо-Словаччини дала змогу СРСР підвести свої полки аж під кордон Західної Німеччини, однак чеський і словацький народи виявляли непокірність Москві, чиняли спротив, а молоді позирала навіть совєтські прапори в містах тоді, коли окупанти святкували 51-шу річницю більшовицької контрреволюції. Окупація це більше поглибила розкол між комуністичними партіями світу, посилюючи ворожнечу між народами сателітних країн і СРСР, ворожнечу з червоним Китаєм. А достави зброї арабським країнам і Північному В'єтнаму вони знесилиють СРСР у господарському розумінні. Але й це ще лише квіточки — ягідки такої політики буде видно згодом.

ВИБОРИ В ЗСА І В'ЄТНАМ

Війна — мир у В'єтнамі був найпершою проблемою у передвиборчому періоді в Америці і залишилися нею після виборів. Хоч обидва кандидати кількакратно заявляли, що не слід справляти В'єтнаму вводити у виборчу кампанію, вони таки її заторкували, і на рішення виборців, за кого голосувати, у величезній мірі впливали їх переконання, хто з кандидатів може скоріше довести до миру.

Якби переможцем вийшов був Гюберт Гомфрі — справа була б ясна, бо його становище у в'єтнамській проблемі — хоч він і запевняв, що має незалежну думку — насправді тож саме з становищем през. Джансона.

Річард Ніксон також підтримував Джансона в його політиці у В'єтнамі. Все ж з його перемогою постає непевність щодо дальшого розвитку подій. Ідеться передусім про такі технічні справи, як зміна осіб на виборчих становищах, а діла роблять люди. Якщо можливо, що на становищі американського посла в Сайгоні залишиться професійний дипломат Елсворт Баккер, то ледве чи на пості голови делегації ЗСА на Паризькій конференції залишиться один із передових демократичних діячів Аверелл Гарриман, а в р м а що Л. Джансон, щоб підкреслити надпартійний характер в'єтнамської проблеми, двічі призначав на посла в Сайгоні видатного республіканця Генрі Кебота Ладжа.

Люди сподівалися, що Річард Ніксон наслідуватиме Д. Д. Айзенгавера з часів Корейської війни і полегчить ситуацію.

Те саме стосується воєнного фронту у В'єтнамі: дійсність виявляє, чи комуністи зареагують на вибір Ніксона посиленнями бойовими акціями, чи вирішать не провокувати американської відплати.

У ЗАТІНКУ КОСМОНАВТА

Що дав науці найновіший лет союветського космонавта Г. Берегового в кабінці „Союзу-3“?

Як свідчать західні науковці, які уважно стежили за цим летом і виконанням різних завдань „Союзу-3“, він не дав нічого нового, не був ніяким новим словом у космонавтиці, не казав нічого про якісь рекорди. Але вистачить переглянути сторінки московської „Правди“ чи „Известий“, або так званих республіканських газет, і стане зрозумілим, чому саме в ті дні жовтня місяця літав у космос Г. Береговий. Він має 47 років, і ним, з погляду союветської влади, можна було „ризикувати“ задля пропаганди, після того, як при подібному експерименті згорів у повітрі попередній союветський космонавт.

Найважливішою причиною запуску „Союзу-3“ була не наука, як така, а цілком практична причина, властива, кілька причин. Саме закінчився безприкладний лет американських космонавтів „Аполло-7“, що був дійсно новим досягненням науки й техніки ЗСА. Москві треба було той рекордний американський лет чимось якщо не „замазати“, то бодай знівельовати.

Скромному і вишньому на лад англійської військової уніформи жакеті та чорним у ласки штанах. У Бригідках ми жили в нашій „політичній“ келії спільною в повному значенні цього слова. „Приватною власністю“ був тільки наш одяг а все інше було спільне. Щотижня, здається, у четвер, кожний із нас дів ставав „переможцем“ від очолюваного д-ром Федоком Комітету допомоги політв'язням: буханець хліба і цеголку масла. Все це йшло на спільну, яку завідував наш господар в особі Гриця Баба, хорошего, доброго сільського хлопця. Його прізвище пам'ятаю з багатьох інших, бо він не тільки розділював хліб і масло, але й майже кожної неділі ходив до сповіді, щоб разом зі своїми гріхами передати о. Кладочню, ми й грипа від Зенки „на світ“. В додатку він був чи не найбільшою проблемою невинчирної терпеливості Зенки. Після пологдження всіх раних в'язнів формальностей та підгоняного проходу, в нашій келії від

бували вишкільні ідеологічні та політичні виклади. Керував ними, бувши й головним доповідачем, Зенко. Ми сиділи на ліжках і слухали. За кожним разом, як Зенко набрав відвіду, зупинявся чи „ловив думку“, Гриць обов'язково повторював те саме: „Но, і...?“ Мовляв, що далі? Мабуть, тільки Зенко міг витримати, щоб за п'ятим чи десятим таким „но, і...?“ Гриця в якийсь спосіб не „спацифікувати“.

Зенко знавomis і вишколював своїх спів'язнів головним в ідеології українського націоналізму. Він сам був дуже очитаний і мав природне замишування до філософії. До викладів з інших справ, вибрав когось із спів'язнів-студентів, найчастіше Степана Нича. Під час викладу ніколи не переривав, ніколи не втручався, але після доповіді завжди підмічував веселі моменти, як доповідач, наприклад, твердив скільки то сторіч він страждає в московській неволі. Зенко мав велике вишкілення гумору.

Цілкові відміни було ставлення Зенки до в'язнів сторожки. До нас усіх вони зверталися, якщо не через „ти“, то через невичне в польській мові „ви“. До Зенки навіть „клявіє“ — простак Шеремета, який лаякою міг конкурувати з кожною матросом і навіть на наших дівчат під час проходу вигукнував: „Що так показуєш, ти, холеро шпетна!“ коли вони рукою подавали знак привіту якийсь знайомий голові у загратованому вікні, навіть цей Шеремета не звертався до Зенки інакше, як тільки: „Панс, Косак“.

У Бригідках ми спільно із Зенком перебули лише кілька тижнів, бо вже восени того ж. 1934-го року майже двома десятками із нас, що вже мали вироки, в тому числі й Зенкові та підписаному, сказали „збраць манатки“, пов'язали нас ланцюгами по двох, а опісля ще всіх прикріпили до одного ланцюга, відвели на заліз-

К. Круський

КУБІНСЬКА КРИЗА З ПЕРСПЕКТИВИ ШЕСТИ РОКІВ

(1)
Серед книжок, які незабаром мають з'явитися на книжковому ринку, є дві, в яких описується конфлікт між ЗСА і Совєтським Союзом в жовтні 1962 року в зв'язку з доставкою та інсталяцією ракет на Кубі.

В журналі „Ріперс Дайджест“ за вересень надруковано в скороченні кілька розділів книжки „Стилет у серці“, автором якої є визначний кубинський адвокат д-р Маріо Лазо. Під час першого світової війни він був старшиною американської армії і тому мав подвійне громадянство — кубинське і американське. В часі між світовими війнами д-р Лазо вів адвокатську канцелярію в Гавані і репрезентував деякі американські фірми. З приходом до влади Кастро був арештований і засуджений на кару смерті, але від виконання присуду — якось врятувався і тепер живе в Америці.

Автором другої книжки, яка має з'явитися в п. н. „Тринадцять днів“, є покійний сенатор Роберт Ф. Кеннеді. Журнал „Сатердей Рі-в'ю“ з датою 26-го жовтня, замість рецензії на книжку Роберта Кеннеді, надрукував частину його статті п. н. „Лекції з кубинської ракетної кризи“.

Вступ до статті сенатора Роберта Кеннеді написав колишній секретар оборони ЗСА — Роберт С. МакНамара. Стаття Роберта Кеннеді повністю в листопадовому числі журналу „МекКолл“.

Шойно сконфронтувавши погляди авторів зазначених двох книжок на цю складну проблему, можна довідатися про неї дещо більше. Причини і перебіг подій подають вони майже однаково, але щодо осуду та висновків відмінні.

Д-р Лазо пише, що в Америці переважав переконання, що пологдження конфлікту в жовтні 1962 р. закінчилося тріумфом Заходу, але по ульній майже шести років треба дати чітку відповідь на те, чи справді те пологдження було корисним з погляду мілітарного та політичного і з погляду безпеки.

Ще за кілька місяців перед тією кризою у Вашингтоні були переконані, що Москва додержуватиметься курсу „мирної коєкзистенції“ і тому не плануватиме достави атомової зброї на поріг Америки. Навіть у липні й серпні 1962 р. президент Джан Ф. Кеннеді та його цивільні доглядники не реагували на вістки про те, що на Кубинській острів більшовики доставляють ракети. 4-го вересня союветський посол в Америці Добринін передав Кеннеді від Хрущова „запевнення“, що в часі півкалендарної передвиборчої кампанії він не робитиме ніяких заволоств. Того ж дня Кеннеді подав до відомства, що нема доказів на те, що до Куби доставлено ракети з котроїсь із країн комуністичного блоку.

Ще за кілька місяців перед тією кризою у Вашингтоні були переконані, що Москва додержуватиметься курсу „мирної коєкзистенції“ і тому не плануватиме достави атомової зброї на поріг Америки. Навіть у липні й серпні 1962 р. президент Джан Ф. Кеннеді та його цивільні доглядники не реагували на вістки про те, що на Кубинській острів більшовики доставляють ракети. 4-го вересня союветський посол в Америці Добринін передав Кеннеді від Хрущова „запевнення“, що в часі півкалендарної передвиборчої кампанії він не робитиме ніяких заволоств. Того ж дня Кеннеді подав до відомства, що нема доказів на те, що до Куби доставлено ракети з котроїсь із країн комуністичного блоку.

Нині Куба стала розсадником комуністичної пропаганди на Центральну та Південну Америку і кубинське радио шукає приятелів у самих ЗСА. (Далі буде)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редактор: Д-р Михайло Данилюк

КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК: НИРКОВИЙ КАМІНЬ

Історія: 52-літній пан К. ніколи в житті не хворів, його медична історія цілком порожня. Наприкінці серпня він злегка застудився і недобре почував себе протягом кількох днів: боліла голова, мав невизначні корчі в долішній частині живота, йому здавалося, що живіт здутий. Сеча почала відходити з деяким трудом, а зранку була мутна і мала в собі „нитки“.

На початку вересня пан К. прокинувся вночі від сильного болу в лівій частині живота. Біль з'явився і зникав кожних кілька хвилин, але, коли він особливо „хав“ пана К., хворий обливався потом і його нудило. Пан К. кілька разів віддав спожиті ще вчорашні харчі, але це не принесло ніякої полегші, і біль продовжувався. Хворий качався на ліжку і не був здібний звестися на ноги.

Лікар послав пацієнта амбулансом до шпиталю. При винитутванні історії хвороби виявилось, що ір. К. мав два роки тому подібний випадок, але біль тривав кілька годин і пройшов. Згодом, коли пан К. переходив медичний огляд при зміні своєї праці, лікар звернув увагу на присутність у його сечі малої кількості гнійних клітин, і порадив йому звернутися до свого приватного лікаря для дальшого обслідування. Але п. К. зігнорував цю пораду.

Огляд пацієнта: Пацієнт був блідий, чоло вкрите холодним потом. Він відчував гострі болі і краще почував себе, лежачи на боці з піднятим коліном. На питання відповідало нерозумно. Під час оглядин мав позив на віддання сечі, і вона вийшла з кров'яним забарвленням.

Пацієнт казав, що болі починаються в лівій долішній стороні спини, проходять через ліву долішню сторону живота аж до пахвини. Однак, він також вказував, що біль розкодиться по всій долішній частині живота. Крім того нарікав на біль голови. Його нудило.

Тиснення крові, праця серця, легенів — все було в порядку. Живіт був лише дещо здутий, але без позначок завороту кишків або обструкції. Ліва сторона була дещо вразливіша, але при оглядин пацієнт не особливо реагував на тиснення пальців по той бік живота. Він власне в той час навіть не міг докладно сказати, чи його більше болить у животі. Кишків мали нормальні звуки.

Аналіз сечі виявив велику кількість гнійних клітин, а також кров. Реакція сечі була сильно луговою. Кількість білих клітин крові була збільшена, що означало запальний процес в організмі, але гнійної реакції не було. Дослідження живота рентгеном виявило наяв-

ність у кишках газів, а в лівій стороні, на половині шляху між лівим ниркою і сечовим міхуром, об'єкт величезною приблизно одного сантиметра, що давав контраст на знімках.

Лікування: З надією, що камінь перейде нижче аж до сечового міхура, пана К. лікували медикаментами проти болу, проти спазмів сечового проходу, а також антибіотиками, щоб поборювати вже наявний процес інфекції. Протягом 48-ми годин камінь не рушився з місця ані на міліметр. Дістати його низу шляхом цистоскопії через сечовий міхур було неможливо, бо він лежав високо понад міхуром. Пацієнта приготували до операції. Розтин живота з лівої сторони лікарем дійшов до сечового проходу і камінь вийняв. За два дні пацієнт уже ходив, а звільнено його на 8-ий день після операції. Сеча продовжувала бути луговою, і пацієнтові, крім відповідної дієти, приписано ліки, які закінчують сечу. Крім того рекомендовано йому пити багато води, особливо в літню пору, при важкій праці та при подорожах. Медичний аналіз каміння виявив його луговий характер.

Дискусія: Пан К. міг би уникнути операції, якщо свого часу послухав лікаря і дослідив причину наявності гнійних клітин у сечі. Дуже правдоподібно, що два роки тому він також мав камінь, але тоді камінь був малий і вийшов з незначним болем. Внаслідок хронічного процесу інфекції і сильної лугової реакції сечі втворювався новий камінь, зокрема тоді, коли сеча стала більше концентрованою: влітку, як людина багато потіє і втрачає чимало рідини з нірками, а шкірою. Камінь постав улітку, а чому проходите у вересні.

Нирковий камінь найчастіше бувають у людей середнього віку, іноді трапляються по 60-му році життя, дуже рідко перед 25-им роком. Вони в три рази частіше у чоловіків, як у жінок. Причина їх виникнення: хронічна інфекція, застій сечі, сильно лугова або сильна кисла реакція сечі внаслідок невідповідної дієти, сильна концентрація сечі при втраті рідини з організму потінням, коли птвом вага переходить 1030.

Систематичне „прополіскування“ організму рідиною, особливо водою в літній порі — це необхідність для людей, які мають клопотати з нірками. Звичайна вода краєна від усіх інших рідин, бо вона справді розріджує сечу, а крім того має сечогінну властивість. Люди, які мають нахил передатися кислими речовинами, або такі, які споживають багато лугових речей, повинні звертати більшу увагу на сечову реакцію, коли проходять медичний огляд. Уживання води з твердою або м'якою, з надміром мінералів або без них — не має ніякого значення. До продуктів, що висторюють камінь кислої реакції, належать усілякі приправи з оцтом, маринадовані речі, червоне м'ясо, а особливо печінка, нирки та свинина. До лугових харчів належать передусім молоко, картопля, крохмаль, а також деякі ліки, уживані для лікування виразки шлунку, т. зв. улькосу.

У Вроках

В'язниця у Вроках була, мабуть, одною з найбільших і найсуворіших у міжвоєнній Польщі. Містечко Вроцьк біля Познаня — невеличка поморська діра, якої сам ніколи зблизався не бачив, бо в'язниця побудована за містом, серед поля, як середньовічна фортеця. Вона мала опінію „важкої“ в'язниці, передбаченої для засуджених на більшій вирок, а для рецидивістів. Побудували її ще німці у формі рівномірного хреста і тільки з поодинокими келіями. Ці рамена називалися „крилами“ і були позначені літерами А, В, С і Д. Довкола був високий мур з вежами для

сторожів та засідки з колодязем доту. Одна подорожниця: в усіх знайомих мені в'язниць, щоб довідатися, в котрій келії перебував в'язень, питали, де він „сидить“, а у Вроках чомусь питали, де „лежить“. „Где лежи“.

Нас порозуміливали по різних келіях, кожного поодиноким. Моя келія була побіч Зенкової.

(Продовження буде)

А. Драган

ТАМ, ДЕ ЛЮДЯМ РОГІ ПРИПРАВЛЯЮТЬ

Зенко був у кожному відношенні „поплатом“ не тільки для політичних спів'язнів, але й неперевіреним авторитетом для кримінальних авторитетів. В цьому кожний із нас міг перекопатися, коли після закінчення слідства опинявся між всіма родами звичайними злочинцями на спільній келії четвертого відділу. Між ними дуже часто приходило до бійки, часом „на хеци“, мовляв, на жарт один одному голови розбивав або око виколював, але часто й без жартів. Причин до такої бійки

(4)
на келії із 20 чи 30 злочинців багато не то кожного дня, а й кожної хвилини. Слабший чи миролюбивіший завжди міг закінчити колотечку від колінок: „Спитати сен Косака“. Зенко був в'язничним старостою не тільки для політичних, але й для кримінальних в'язнів. Очевидно, що його авторитет і загальна пошана дуже полегшувала незалежну долю політичних на кримінальних келіях.

„Хлопець з дужкою на олі“
Ця дужка на чолі Зенки, слід кінського копита з дитинства років, прикупувала увагу не тільки його прокурора, але й кожного, хто із Зенком зустрічався. Про цю свою пригоду з конем Зен-

КОСАК — ОХРИМОВИЧ — ТУРАШ. В-во Ліги Визво. Книжку можна замовляти: „Homini Ukraini“, 140 Bathurst St., Toronto, Ont. Canada. Ціна не подана.

Зенко був у кожному відношенні „поплатом“ не тільки для політичних спів'язнів, але й неперевіреним авторитетом для кримінальних авторитетів. В цьому кожний із нас міг перекопатися, коли після закінчення слідства опинявся між всіма родами звичайними злочинцями на спільній келії четвертого відділу. Між ними дуже часто приходило до бійки, часом „на хеци“, мовляв, на жарт один одному голови розбивав або око виколював, але часто й без жартів. Причин до такої бійки

Зенко був у кожному відношенні „поплатом“ не тільки для політичних спів'язнів, але й неперевіреним авторитетом для кримінальних авторитетів. В цьому кожний із нас міг перекопатися, коли після закінчення слідства опинявся між всіма родами звичайними злочинцями на спільній келії четвертого відділу. Між ними дуже часто приходило до бійки, часом „на хеци“, мовляв, на жарт один одному голови розбивав або око виколював, але часто й без жартів. Причин до такої бійки

Трентон, Н. Дж.

50-ЛІТТЯ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ

1-го листопада, в Роковині смерті Галицького Митрополита Кир Андрея Шейтицького, в парохіяльній церкві св. Йосафата Богослуження в наміренні прослави Покійного відправили ювонайменшований парох цієї церкви о. Едвард Левандовський. В другій годині дня в цій самій церкві, о. декан Теодозій Атаманюк провів Спільну Молитву в наміренні Християнської України в Українського Народу. Обидві церкви відправили спонзорували місцевий 149 Відділ СУК „Провидіння“, що він робить від п'яти років.

Торжественні Богослуження в наміренні Українського Народу та Панахиди за спокій душ героїв Листопадових Днів були відправлені в неділю 3-го листопада, при битком заповнених церквах: Пресвятої Тройці, св. Юрія Переможця і св. Йосафата. У всіх церковних відправах організовано взяли участь: молоді Пласту, СУМА, ОДУМ-у, діти Шкіл Українства та українські комбатанти — в односторонній та з прорапором. Глибоко патрістичні проповіді виголосили: о. протопресвітер Філімон Кульчицький, в церкві св. Юрія Переможця, о. декан Теодозій Атаманюк по українськи і о. парох Едвард Левандовський по англійськи в церкві св. Йосафата і настоятель парохії Пресвятої Тройці — о. Богдан Желехівський. Під час церковних відправ були проведені грошові збори на українських інвалідів.

3-го листопада в 12 годині дня, в залі парохії св. Йосафата молоді Пласту й СУМА відзначили Листопадові Роковини своїм традиційним, 15-им з черги, Листопадовим Апелем. До Апелю становило понад 100 уніформованих сумців і пластунів, а простора зала була вищерть заповнена батьками молоді та громадянством, серед якого почесні місця заклали українські комбатанти. Апелем командував станиційний Пласту мгр. Ярослав Лебко, бунучними були пл. сен. Іван Гафкович (Пласт) і виховник Олександра Плішук (СУМА). Під час Апелю зібрано 73.80 дол. на фонд українських інвалідів. Після Апелю доповідь про Слугу Божого Андрея, в рамках святочних сходів членів 149 Відділу „Провидіння“, виголосив директор Музею ім. Кардинала Йосифа в Сентфорді — проф. В. Лещик. Сходинами проводив мгр. Іван Костюк. Відспівано український національний гімн (на початку) „Гей у лузі червона калина“, „Не пора“ і „Боже, вислухай благання“.

Ювілейну Академію в залі парохії Пресвятої Тройці розпочато без запізнення. Її відкрив інж. Микола Тарасюк. Почесний член трентонської громади, генерал-полковник Павло Шандрук виголосив глибоку змістом доповідь. У мистецькій програмі Музичне Тріо місцевого Відділу УМІ — Дарія Кузник, Володимир Третьяк і Ярослав Лебко відіграли „Серенаду“ Моцарта та в'язку стрілецьких пісень — Лева Ленкого, аранж. Ф. Федорула. Віра Строк продемонструвала з чуттям вірш С. Черкасенка „Вдень Першого Листопада“, а відомий артист українських театрів, піонер будови Українського

Народного Дому в Трентоні, Іван Самокішен, відспівав: „Ой козацький мій“ — Д. Сичинського, „Доля“ В. Третьяка та повстанський маршовий пісню „Машерть вже повстанці“. Йому з уміньми супроводила на фортепіано Лідія Сухенко.

В другій частині програми Іван Самокішен при музичному супроводі Лідії Сухенко продемонстрував та проспівав під музику Анатолія Кос-Анатольського монтаж з вибраних творів Олеса Багія на Листопадову тематику. Появу артиста в гуцульському одні публіка нагородила довготривалими оплесками. Академію закінчив співом „Ще не вмерла Україна“, що її заїнтували на сцені Лідія Сухенко і Ів. Самокішен, а учасники Академії на залі підхопили.

Найбільш зворушливо оюточкою програми Академії був Салют української молоді — учасники Визвольних Змагань 1918-1922 років. Голова Громадського Комітету для відзначення Листопадових Роковин і голова місцевого Відділу УККА мгр. Ів. Костюк викликав поіменно зі залі і просив на сцену, на якій по одному боці виступили шестеро діваць і хлопців — членів ОДУМ та дев'ятеро пластунів і пластунів з прорапором, принахили на Академію комбатанти, подаючи їхні військові чини та приналежності до Армії УНР-УГА. Напроти молоді на сцені станули до Салюту: генерал-полковник Павло Шандрук учасник Визвольних Змагань в рядах УНР і командуючий УНА, останньою збройною формациєю в другій світовій війні, о. протопресвітер Філімон Кульчицький — старшина Армії УНР, о. декан Теодозій Атаманюк — поручник УГА, д-р Володимир Петришин — поручник УГА, Данило Пасиченко — четар Армії УНР, Анна Самосій — уряднича Інформбюро Армії УНР, Іван Микитин — четар УГА і Карпатської Січі, Григорій Вірбан — стрілець УГА, Михайло Мрочко — стрілець УГА і Дмитро Маркевич стрілець УГА. Під гулчні оплески публіки до комбатантів промовив на сцені голова Українського Пластового Сенаторату і голова Станиціої Ради в Трентоні, пл. сен. д-р Теодозій Крупа, здаючи свій найстаршому віком і рангою — ген.-полк. Павло Шандруку. Під команду: „Праворуч почесно!“ дві новачки-пластунки — Віра Микитин і Марічка Кірженська завітчали до слів зворушливих комбатантів квітами червоної калини, одержуючи за це від кожного, батьківський поцілунок в голову. Від імені комбатантів сказав зворушливе слово покійний о. дек. Т. Атаманюк. Грімкими оплесками, стоячи, привітали учасників вечора своїх комбатантів, які до краю зворушеним сходили зі сцени.

Дохід із вступів на Академію (1 долар від особи, молоді в односторонній — даром) і розпродажі пам'яткових листопадових жетонів та збори під час Апелю молоді в висоті понад 300 дол. передано в користь українських інвалідів.

Сцену декорували з любов'ю і мистецьким хистом п. Іван Ю. Микитин.

Гартфорд, Конн.

ЗОЛОТІ РОКОВИНИ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

(І. К.) Стараннями Відділу УККА при співучасті місцевих організацій, відзначено в Гартфорді 50-ліття Листопадового Зриву. Імпровізована референтура при Відділі УККА з уваги на ювілейний рік рішила запросити свідка й активного учасника, визначеного знавця тих Великих Пам'яток Листопадових Днів — д-ра Степана Ріпечко. І можна тільки подивуватися організаторам за їхній вибір. В суботу вечором у формі спомину д-р Ріпечко розказав присутнім багато цікавих деталей про підготовку і перебіг перших днів листопада 1918 р.

В неділю 4 листопада в обох українських церквах (католицькій і православної) відправились Богослужби в наміренні українського народу, при участі учасників Визвольних Змагань, ветеранів 1-шої Укр. Дивізії, Пласту й СУМА. По полудні з год. 3:30 в залі Укр. Наз. Дому відбулась Святочна Академія. Свято започатковано вношенням проповідей — Ветеранів Дивізії Пласту й СУМА. Після відспівання гімну, голова Відділу УККА інженер Олександр Пришляк привітав присутніх співтворців Листопадових Днів — д-р С. Ріпечко, інж. Осипа Бандеру й д-р. Е. Гомотука, а діти Пласту, СУМА і школи вчили на цвѣти. Святочні доповіді виголосив д-р С. Ріпечкий. В програмі взяв

участь молодий і надійний скрипаль Андрій Бриттан, при форт. супроводі проф. Юрія Цибрицького. Струнний оркестр Ю. Сума з Гартфорду, під управою проф. Богдана Маркова, виконала чотири точки, між ними „Великі Роковини“ власну композицію проф. Маркова.

Приспівом несподіванкою (бо надпрограмово) був виступ маленької Дарусі Пришляк з добре вивченим віршем „Я питаюсь мамі“. Помітне враження викликав виступ (співач Пласту з монтажем і рецитатією) „Листопадовий спомин“, Л. Храпливої. Та найбільш вражливим був виступ жіночого квартету (пані Оксана і Меланія Кузьми, п. Люба Кінах і п. Стефа Пришляк) під керівництвом п. Оксани Кузьми при форт. супроводі пані Христі Кінах. Виступали чл. квартету виконав 6 пісень. „Я чую пісню“ — Д. Загула і „Крайно рідна“ — Л. Українка, муз. Оксани Кузьми, це в першій частині, а в другій відспівав в'язанку стрілецьких пісень. Треба признати, що укладаючи музику до слів „Я чую пісню“, п. Оксана Кузьма, вміло, тожко до нюансів зуміла вжитися в слова поета. Здається, що ця пісня найбільше хвилювала слухача.

Декорації виконав мгр. Теодор Балко. Сценічне оформлення — мгр. Тадей Солук.

Освячення пам'ятника сл. п. Степанові Витвицькому, президентів УНР в екзилі

27 жовтня на цвинтарі православної церкви - пам'ятника сл. Андрія в Бавд Вруку відбулось урочисте освячення пам'ятника на могилі с. п. Президента УНР в екзилі д-ра Ст. Витвицького та його дружини Меланії. Організацію цієї урочистості переіх комітет, який зібрав належні пожертви на будову пам'ятника. Головою комітету був І. М. Крамаренко.

Пам'ятник у вигляді великої плити з чорного мармору зі знаком тризуба в центрі та двома колонами з українськими хрестами на верху. На лівій колоні напис присвячений с. п. Президенту д-рові Степанові Витвицькому з датами народження та смерті, а на правій колоні — дружині президента Меланії, дати народження та смерті.

Пам'ятник проєктували мистці: М. Черешньовський та Петро Холодний, а нагляд над його будовою та технічними виконанням виконував інж. архітект Жуківський.

На урочисте освячення пам'ятника прийшло чимало українців з різних місцевостей, прихильників Української Національної Ради, і українського воїнства та земляків покійного Президента. Який був учасником Визвольних Змагань та займав відповідальні пости в Уряді Західної УНР так і в подіях після об'єднання обох частин України в Східно-Західну Українську Народну Республіку, а опісля на еміграції.

Порядком на цвинтарі вдержували українські молоді організації зі своїми прапорами.

Пластовий Конгрес Другий відбув свій студійно-послідній семінар

(Закінчення зі стор. 1-ої) ідеологічні й національно-ідейні заповіді, що в той спосіб був і в Аргентині, і в Австралії, і в Англії, Німеччині чи Америці й Канаді одним і тим самим українським Пластом, незалежно від культурно-політичної різниці окремих країн. Пласт поставив собі додаткову мету, крім виховання також зберегти українську ідентичність не тільки своїх членів, але цілої української спільноти в діаспорі. Цими питаннями якраз і займається діяльний Пластовий Конгрес Другий.

Пл. сен. Е. Грималек з Трентона виголосив вступ до теми наступного IV семінара: пластової методики. Опертої суттєво на нових психологічних — філософічних заходженнях. Пл. сен. Т. Крупа, голова Гол. Булави Сеніора, доволі обширно навігував питання розуміння ук-

чин посвячення пам'ятника перевели о. о. М. Земляченко та П. Фалько — з церкви - пам'ятника св. Андрія та о. Юрій Менцінський з української католицької церкви. Співав хор парохії св. Андрія під диригентурою Л. Харченка. Дякуював о. Володимир Поліщук.

Після освячення пам'ятника відбувся обід улаштований в парохіяльній залі. Тостмайтром був І. М. Крамаренко.

Кілька осіб виступали з промовами, присвяченими діяльності с. п. Президента Ст. Витвицького. Першим промовляв заступник президента УНР в екзилі проф. М. Степаненко, від українських ветеранів, говорив д-р І. Кошак. Промовляли ще о. П. Фалько, о. Земляченко. Підкреслив значення покійного в складних умовах життя в Галичині о. Менцінський, а також проф. М. Чубатий та інші.

Всі згадували небуденний характер та відданість українській національній ідеї покійного Президента УНР, який виявив багато такту та вміння вести політичну акцію, зокрема в післявоєнні роки, коли він перебував на межі обов'язки Президента. Згадували також його участь в акті проголошення незалежності української землі в Києві в 1919 році, коли він був на чолі делегації від Західної України.

Серед учасників обіду передано збірку на фонд видання різних праць д-ра Ст. Витвицького, чим займається окремий комітет.

І. С.

ДВАДЦЯТЬП'ЯТИЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ СВЯЩЕНСТВА О. ПРОТ. БІЛЯНА

Парафія св. Володимира у Філадельфії відзначала 6-жовтис ювілей свого душпастиря о. митр. прот. Степана Біляна. Ювілей радісно поділяла душпастиря, якому доводилося душпастирювати в бурливому часі світової війни. Не завжди парафіяни бують зацікавлені своїм душпастирем до тої міри, щоб виявити йому вдячність і співрадіти його осягням.

У Філадельфійській парафії за приходом о. Біляна, стосунки в парафії змінилися в позитивний бік. Як сказав Владика Метислав, з приходом о. Біляна увійшов в парафію новий струм, що оживив життя в парафії і закріпив за собою усі здобутки осягнених до того часу. Треба ще додати, що струм був по-дійний, не лише з боку душпастиря, але не менш від нового відомої парафії — Філадельфійського комітету з його симпатичним передсідником п. Підгурським.

З Вреп. Отці прибули на ювілей з дружинами: о. мит. А. Селеня, о. мит. Данилевіч, о. Дворяківський, о. Мелех, о. Борисенко, о. Лаврик, а одином о. Лімонченко, о. Угорчак і протодіакон о. Полюшук. Усі вони зійшлися під покровом своїх євхаристій: блаженнішого Митрополита Івана і Високопреосвященнішого Владика Метислава.

Церемонія ювілею почалася в катедральному храмі після четвертої години благодарних молебнем усім прибулим душпастирем в супроводі Блаженнішого Митрополита Івана. Привітав ювілянта о. А. Селеня і панімав ку о. Дворяківський гарною промовою, побажавши Обом усіх ласк і кріпости продовжувати свою працю у винограді Христовім на добро святої Церкви і українського народу. Молебен закінчено молитвою за обох ювілянтів після чого священники особисто зложили Ювілянтам свої побажання.

Завершенням Ювілею був єпісний бенкет, уряджений парафією, який почався після п'ятої години вечора. Бенкет поблагословив молитвою Блаженніший Митрополит Іван. Участь парафіян була численна. Всі друзі, приятелі, знайомі прибули, щоб взяти участь у єпісній радості Ювілянтів і парафіян. Під час бенкету були численні промови. З духовників говорили усі священники. Як сказав Владика Метислав, це було дійсно змагання промови. Мені була цікава одна бесіда, хоч чув її, здається, тричі. Головною ниткою промови була похвала своєму власному генію, ну і проголошення себе самого „найщасливішим священником в Диспетзі“. Мабуть усі священники йому позавидували.

Оригінальним був виступ жіночого хору „Червоні Малини“, з диригенткою п. Лисенко. Хор відспівав чотири пісні: „Далека ти, а близька нам“, „Чорнобривці“, „Ки-

М. П.

Нове число „Українського Історика“

Мюнхен, (Р. Д.). — Вже появилось і розсилається нове число „Українського Історика“, присвячене 50-річчю Української Національної Революції (1917-1918). Це ювілейне число появилось у збільшеному форматі. Зміст виводить праці: Ілля Витанович: „Аграрна політика українських урядів, 1917-1920“, Володимир Кедровський: „Українізація в російській армії“, Олександр Прелюбляк: „Проблема Предка Миколи Гоголя“, Михайло Ждан: „До питання про залежність Галицької-Волинської Русі від Золотої Орди“, Любомир Винар: „Чому Михайло Грушевський повернувся на Україну в 1914 році?“ Роман Клименко: „Найвищі відзнаки Західно-Української Народної Республіки“, Лев Шанковський: „Замітки до англійської праці о. І. Нагаєвського „Історія модерної української держави, 1917-1918“. У відділі рецензій знаходиться обширний огляд на видання: Велика українська революція. Календар історичних подій (УВАН, 1967), Василь Іванів: Стежками життя, т. І-У. (1958-1962).

Це цінне і цікаве число закріплюється закликом Історичного Товариства і Редакційної Колегії „Українського Історика“ до громадянства з проською про матеріальну підтримку журналу. Наші історики ще раз пробають знайти вирішення і

Нью Йорк змагається за \$10,000 в УНФонд

Нью Йорк. — Минулого четверга, 7-го листопада 1968 року в приміщенні Об'єднаного Комітету Організації Метрополітанського Нью Йорку, який діє, як Відділ УККА, відбулась нарада в справі успішного закінчення цюгоричної збірки національного датку на працю УККА. Народами проводив голова Комітету адв. Р. Гуглевич. З централі УККА узяли участь директор канцелярії мгр. І. Базарко і касир УККА д-р Я. Падок. Народа схвалила негайно повести енергійну кампанію за успішне завершення збірки національного датку, поставивши собі за мету довести збірку до кінця року до \$10,000 за перших десяти місяців цього року зібрано 4,500, отже залишилося зібрати щонайменше \$5,500. Збірку переводитиме Комісія для УНФонду, в склад якої ввійшли: д-р В. Вишванів — голова, Лев Пришляк і С. Манацький — адміністратори збірки, мгр. І. Базарко і Степан Чума — члени. Комісія подбає про утворення в усіх ділянках міста ділянок комітетів УНФонду й в найближчій п'ятницю 15-го листопада, відбуде з ними нараду в приміщенні Комітету в Народному Домі при Другій евно. Окремо, хоч у співпраці в мангтенської Комісії, працює Відділ УККА в Брукліні, який досі зібрав кругло тисячу доларів. На нараді вирішено звернутися до громадянства метрополії із закликом скласти негайно, як по змозі збільшений, національний даток. Будуть поширені відповідні листочки, розіслані листи та переведені збірки національного датку під церквами. Збірковими станіями будуть канцелярія „Самомошці“ та крамниці „Ар-ка“ і „Сурма“. В найближчому часі в справі збірки відбудеться нарада всіх організацій Нью Йорку. Здобути першество збірки в минулому році, метрополітаний Нью Йорк змагає до повторення свого успіху.

Вшанували о. шамбеляна Мирослава Харину

Філадельфія. — Парохом церкви св. Йосафата, головою передсіднику Союзу Українців Католиків „Провидіння“ Веч. о. деканови Мирославу Харину Папа Павло VI надав звання Папського Шамбеляна. З приводу такого піднесення гідності, 20 жовтня у шкільній каплиці був відслужений Благодарствений Молебен і того ж дня учасники, в шкільній аудиторії, відбувся святочний бенкет. Після Богослуження учасники парохіяльної школи склали побажання о. шамб. М. Харині по-українськи, а дві — по-англійськи, діти вручили йому також китиці рожи, а шкільний хор відспівав кілька пісень та „Многочислітві“. Бенкет відкрив голова Комітету підготовки святкування І. Шанайда, провів молитву

о. монс. С. Тиханський, бенкетом проводив о. Борис Москаль, довшу промову виголосив конгресмен Джошуа Айлберг. Після вечері були представлені 25 священників з-за почесного стола, між ними і один священник з Єпископальної, один з Пресвітерської та один з римо-католицької Церкви, а також при окремих сусідніх столах — представників понад 60 українських крайових і місцевих організацій і товариств. Було зачитано багато привітів та виголошені привітання промови запрошеними присутніми, з підкресленням заслуг о. шамб. Мирослава Харина на церковному і громадському полі. Після подяки о. шамб. Мирослава Харина святочний бенкет закінчив молитвою о. Константина Бердар з Паттстау, Па.

В Україні посилюють нападки на віруючих у Бога

Москва. — В Українській ССР з нині 19 православних спарх, і всі вони підпорядковані офіційній Московській Патріархії, під назвою Екзархат України. За даними „Журналу Московської Патріархії“, в Україні с тепер 8 000 православних парафій, що охоплюють кругло 20 мільйонів вірних. Навіть такі формальні відомості про Православну Церкву турбують ЦК КПРС та республіканські московські міністерства. Преса в Україні посилює останніми місяцями напади на вірних і священнослужителів. Перед тих нападах веде сатиричний журнал „Перець“, котрий, як у числі 17, містить „гуморески“, що ображають почуття вірних, під нагі „Піп та собака“ й подібні.

Газета „Молодь України“ з 24-го листопада сугерує думку про співну церкву з „розправу українських буржуазних націоналістів“ над якимсь Лаврентьєвим, який „був комуністом, ще за панської Польщі, активним організатором совєтського життя на Волині“... В тому ж числі газета повідомляла, що піонери і комсомольці „вирвали“ якусь дівицю Валю „з рук сектантів“ і тепер вона вже тапцює „запальний гопака на сцені“. Журнал „Україна“ продовжує друкувати „пригодинський роман“ під нагі „Валіза пана Воробкевича“, в якому працю українського священника за кордоном пов'язано з висиланням „діверсантів і зрадників“ на територію ССР.

М. П.

У Києві буде пам'ятник Лесі Українці

Київ. — Проголошено „республіканський конкурс на краший проєкт пам'ятника Лесі Українці у м. Києві“, про що повідомила газета „Культура і Життя“ з 3-го листопада. В проголошенні скарактеризовано Лесю Українку, як видатну поетку і „громадську діячку революційно-демократичного напрямку“, творчість якої „лишиться могутньою зброєю в боротьбі проти зла, за свободу і справедливість, за мир і часта народів“. Пам'ятник буде встановлений на Черняхівській площі, напроти Вулиці Прокіття. Перша нагорода 2 500 рублів; відзначені проєкти стають власністю „міністерства культури УССР“. Дотепер столиці України не мала пам'ятника Лесі Українці, хоча такий с в грузинському місті Сурамі, де померла велика поетка-патріотка, і в с. Колодяжному на Волині. Поза Україною величній пам'ятник Лесі Українці, проєкту видатного скульптора Михайла Черешньовського, встановлено в Парку Культури у місті Клівленді. Про причину і нагоду до рішення встановити пам'ятник Лесі Українці в Києві у совєтській пресі не сказано нічого.

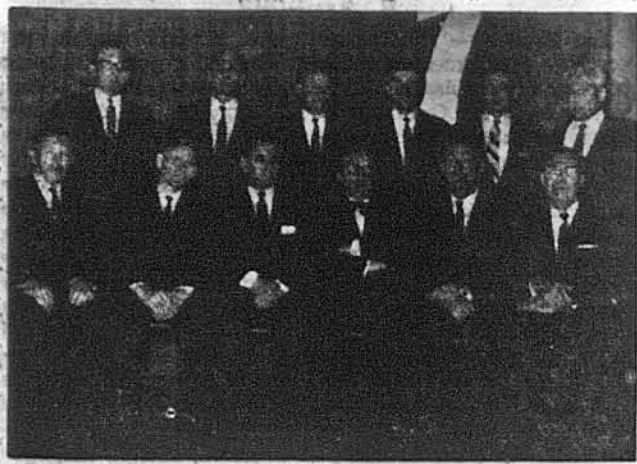
ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Дітройт, Мич.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ 75-ЛІТТЯ „СВОБОДИ“

На ювілейній імпрезі „Свободи“ в Дітройті, сидять (зліва): Василь Папік, інж. Василь Колодич, д-р Ярослав Падок, мист. Едвард Козак, ред. Антін Драган, Володимир Дідик. Другий ряд: Ярослав Базюк, Іван Ващука, Іван Керницький, Микола Понеділок, Михайло Ярема, Володимир Гіринь.

6-го жовтня, мимомо зливаю дощу, що почався у популяційних годинах, простора зала Українського Національного Дому при вул. Мартіна, заповнювалася громадянством, що зійшлося затишати участь у Ювілейному Концерті з приводу 75-ліття „Свободи“, який підготували спільно Окружний Комітет Відділів УНСоюзу та Культурно-громадський Клуб.

Програму почато привітом-хороводом у виконанні Танцювального Ансамблю під керівництвом Івани Драгиди-Кульчицької. З вишвианими рушниками в руках та хлібом і сіллю привітали ансамбль численні зібраних учасників.

Голова Культ.-громадського Клубу і зарозом голова Ювілейного Комітету мистецтв Едвард Козак, відкриваючи свято, привітав зібраних, представляючи гол. редактора „Свободи“ Антона Драгана, гол. секретаря УНСоюзу д-ра Ярослава Падок, обох гол. контролерів пп. Вол. Гіриня та Івана Ващука, як також співініціаторів програми письменників Івана Керницького та Миколу Понеділка.

Промову головного редактора „Свободи“ Антона Драгана учасники вислухали з увагою.

Кожну точку програми переплітав виступ Танцювального Ансамблю, приміюючи її до змісту наступної точки. Так під хоровід введено на сцену відомого письменника-гумориста Івана Керницького, якого привітали гучним аплаузом. Прочитані згаданим автором новел „На ювілей „Свободи“ та гумореска „Прогода в автобусі“ викликали серед учасників дуже милий настрій.

Під бурхливі оплески на сцені з'явився Микола Понеділок. Вголослений ним нарис „На пошану бабусі Свободи“ та гумореску „Оселя і слоник“ присутні вислухали з правдивою насолодою.

Знаменито випав виступ тріо Українського Музичного Інституту. Марія Лопчина — фортепіано, Андрій Цап — скрипка, Тарас Дючина — виолончельно вив'язали без

доганно. Таланти, перед якими майбутність непересічних мистців.

Еко у ролі Гриця Зозулі завершили цілість програми ювілейного концерту. Авторські виступи наших письменників-гумористів гарно гармонізувалися з молодими талантами Танцювального Ансамблю і Тріо УМІ. Варто підкреслити своєрідну новизну серед досі улаштуваних подібних імпрез. Концерт зовсім розминався із стандартом, за яким звичайно відбувалися досі імпрези.

Це належить завдячувати голові ювілейного комітету мистецтв Едвардові Козакові, що разом із програмовою комісією у складі: арт. Катерини Бранки і Криуцької, д-ра Богдана Лончини та інж. Василя Колодича підібрали точки програми.

Голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу й зарозом містоголова ювілейного комітету п. Володимир Дідик, закриваючи концерт, висловив подяку виконавцям програми та вручив 4 степенді, що їх призначив Окружний Комітет УНСоюзу в Дітройті з нагоди 75-ліття „Свободи“ студентам: Мирославу Ковалю, Мирославу Данилюкові, Вікторію Руніку та Олегіві Хмільові.

Успіх ювілейного концерту належить завдячувати і солідній праці інших членів комітету. Осв. вони: Ярослав Базюк — касир, Дмитро Федорко — секретар та членами фінансово-господарської комісії у складі: Михайло Ярема, Андрій Масний та Михайло Лозинський, які спілкувалися з містоголовою В. Дідиком та прес. реф. В. Пилижем несли весь тягар ділових справ, пов'язаних з підготовкою.

Дітройт гідно відзначив 75-ліття „Свободи“, на що вона вповні заслуговує. Бо правдиві слова ЕКА „що було би, якби її не було“?

Як виглядала б наша спільнота у ЗСА сьогодні, коли б „Свобода“ на протязі 75 років не стояла в авангарді всіх починів, що їх на протязі цього часу починала і завершувала українська спільнота в ЗСА.

В. П.

Торонто, Канада

БОПКИ ОРГАНІЗУЮТЬСЯ

27 жовтня ц.р. бойки Торонто зробили перший крок у напрямі створення власної організації. На ширших східках, якими проводив проф. Писанчин, обрано ініціативний комітет, який має повести кампанію приспінання у свої ряди чисельної громади б. мешканців Бойківщини. В склад ініціативного комітету входять: інж. Юліан Темник, пані Марія Климович і панове Петро Янів, Онуфрій Петришин, Осип Пинявський, Микола Парашак, Василь Брух, Любомир Вовчик та Володимир Добрянський.

До трьох місяців відбудеться сходина для обговорення біжучих справ та вибору комітету на місце Торонто й околицю. Бойківщина, яка займає 20 тис. кв. кілометрів з одним мільйоном населення вимагає від нас зберегти її надбання на протязі сторіч та передати будучим поколінням у формі належних опрацюваних збірників.

Започатковано працю українських етнографів XIX-XX сторіччя під проводом Івана Франка, Вол. Гнатюка

та багатьох інших продовжувало Т-во „Музей Бойківщини“ в Самборі в 1927-1939 рр. Це Т-во одинокі з регіональних товариств залишилося по собі цінні записки у формі 11 томів „Літопису Бойківщини“, які сьогодні є підставою до дальших студій про Бойківщину від Сянжу до Бистриці Надвірянської, від Ляборця по Тересву, на півночі по долину ріки Дністер, а на півдні аж по ріку Тису.

Війна перервала ту гарно започатковану працю, а „старший брат“ розбазарив доволі цінну працю основоположників цього бойківського „Собору“.

Привіли мали нагоду вислухати короткого реферату О. Бережницького на тему: „Бойківщина колись і тепер“ та одержати інформації від центральної бойківської комітету, осередком якого є Філадельфія. Привіли речувати порушували різні справи та одностайно заявили, що нам треба одного комітету на цілу Бойківщину, що не буде перепорою для вже діючих районних комітетів.

Д-Р ЗІНОВІЙ ШТОКАЛКО

Український цинтар в Бавнд - Бруці, Н. Дж. збагатився новим хрестом, під яким спочиває тіло вийнятої людини — українця. Під цим хрестом лежать тілі останки непересічного лікаря, біохіміка, письменника, майора і майстра гри на бандурі, який одночасно науково досліджував українські думи. Масою на увазі славної пам'яті доктора Зіновія Штокалка — Бережнина. Рід Штокалків походить з Херсонщини, а коли запланувати в сиву давнину козацької слави, то побачимо, що він був споріднений з князями Вишневецькими.

Зіновій Штокалко народився 25 травня 1920 року як четвертий син греко-католицького священика — отця Павла та пані - Матки Ольги. Отець Павло був ліберальною та освіченою людиною. Знаючи 5 мов, робив переклади на українську мову (навіть „Лекло“ Данта). Одна книжка, видана в Канаді, принесла авторві несподівано великий гонорар. Безмежно цинив, поважав та був вірним приятелем Митрополита Шептицького, і цю любов і вірність передав синові Зіновію.

Мати, крім ведення господарства, славилася умілістю у вишиванні — вишитий образ „Мати Божої з дитиною“ за рисунком Рафаеля був на світовій виставі в Брюсселі. Д-р Штокалко мав наміри якийсь перевести цей образ з Бережан до Нью-Йорку.

Два старших брати доктора померли рівночасно у віці 3-4 років від шкарлатини. Багато пізніше, під час вакацій у вулкан, судді Іванів в Сянжичині помер також від шкарлатини третій брат, учень 7 класу, красуня Івася. Помираючи, хлопчик просив маму не плакати, бо в неї, казав, ще буде одне син, який житиме з нею аж до смерті. Дивні пророцтва Івася збулися, майже на порозі 50-річчя Зіновієва мати народила п'ятого сина, з яким тепер доживає свої гіркі земні дні.

Малій Зіновій виростав на прихотливій, захоплюючій чарами природі, барвами квітів та „лікуванні“, бандажуванням позбавлених пальців парфумів (на бандаж нерідко тасно дер мамину білизну). Йому було цікаво проводити дні в кузні багатого коваля, де господар з робітником робив „чула“.

По закінченні гімназії Зіновій вступив до Торговельної школи, але за рік її покинув, бо він торгувати, а не рахувати грошей він не міг навчитися. Через рік вступив на медичні курси у Львові, а медичну освіту закінчив у Мюнхені. Втрата трьох братів, горе батьків викликало неймовірне бажання стати лікарем — рятувати людське життя.

В юнацькі роки Зіновій організував український хор в сусідньому селі, що майже все складалося з татар, які уважали себе українцями. Першим його вчителем гри на бандурі був Богдан Кульчицький. Вандуру купив о. Павло в Києві 1918 р. для старшого сина. Дістала вона Зіновію, і з нею, несучи чар української пісні, обійшов небіжчик майже пів світу.

Не були заступлені представники Карпатської України, яка є частиною великої Бойківщини. В часі сходин пряминою несподіванкою був виступ молоденької і талановитої піаністки Марти Винницької, яка виконала два твори з українською тематикою. Масою усі підстави думати, що про неї та інших почуємо не раз у будучності на імпрезах, зокрема „Вечорах Бойківщини“.

Привіли оглянули виставку, на яку складалися різні видання, знімки, статті, нота та вишивки. Чудові дерев'яні церкви Бойківщини — це народне мистецтво бойківських будівничих — нам залишилися лише на знімках, але скільки споминів та дум наводять вони.

У радничому та повноголосі настрої привіли виступ Великого Сина Бойківщини Івана Франка „Не пора“ закінчили сходинами.

(Доде)

Софія Наумович

ПАМ'ЯТІ ВЕЛИКОГО ТАЛАНТУ

Парижські друзі й знайомі Євгенії Ласовської - Старицької зазнали великого горя, довідавшись про передчасну її смерть.

Народжена в родині співаків, диригентів, малярів, акторів, музик і композиторів, виростала в мистецькій атмосфері з мистецькими амбіціями Ласовських і Соневицьких. Небуденна краса й приналежність, талант, обдарування й сценічний темперамент, — урже в молоденькому віці промстили їй дорогу до слави, спертшу, на жаль, на чужих, польських сценах.

Усі головні ролі опереток Лсгара. Кальмана, Штрауса, Абрагама та ін. інтерпретувала вона так досконало й чарівно, її поява на сцені була така пориваюча й ошоломлююча, що публіка ревіла з захопленням, закидала її квітами, не пускала зі сцени.

У її гардеробах товпилися помпезні кошати квіти аристократичні поклонники, саме її ім'я на афішах запевняло касовий успіх. У „красовому“ місті Вільні, — українські й литовські студенти не пропускали ні одної вистави зі славною землячкою, до постійних відвідувачів належав брат Головного Отаманця Петлюри. У швидкому темпі вона стала такою популярною, що її світлі брало промисловці для реклами, а чесна кінотелія запросила її до фільму. На жаль польські власті постаралися завадити її „паспортними труднощами“.

Проте, найбільшим своїм успіхом і вершом слави вважала співачка вдалі виступи у Львівській опері з українською партнеркою — Марією Сєкіл та під батогом українського диригента — Антоха Рудницького в операх Кармен (Мікаеля), Воегма (Мюет), Орфей у пеклі (Ервіка) та інші. Рідко траплялося їй виступати з українцями на польських сценах: у Видюці співала вона під диригентурою бл. п. Леви Туркевича.

Друга світова війна неслася з собою знищення й загибелі, але теж і деякі можливості для українських мистців. Недоступне досі львівське радіо, під другим московським окупантом, заангажувало Євгенію Ласовську на солістку, чим вона й залишилася, коли 30 червня 1941 р. воно перемістилося на українське радіо ім. С. Коновальця. де наша співачка, вранті могла

сама вибрати свій репертуар. За третого, німецького окупанта, вийшла до Відня, де виступала теж з радіо й на концертах.

Саме там, у Відні, почався її душевний конфлікт. Недавно, ще у Львові, вона посідала свою долю зі співачкою Мирославою Старицькою, який шойно тоді починав співачку кар'єру. Гармонія двох мистецьких кар'єр — однієї у розквіті слави, другої у початках, — видалялася їй неможливо в подвійній. До того ж любляча дружина вважала своїм обов'язком узяти на себе всі труднощі богемно-еміграційного життя, — яке до речі, завважило теж на її ніжному здоров'ї, — а крім того допомогти чоловікові своїм досвідом у музично-театральному житті.

Після важкої боротьби зі собою, примадонна Євгенія Ласовська кидася сцену, щоб у життєвій ролі дружини Мирослави Старицької, — перейти за куліси й у гардеробі свого чоловіка. З того часу ні один виступ молодого тенора не обійшовся без серйозної участі й непомітної присутності його вірної дружини. Під час виконуваних ролей, вона в куточку відмовляла молитву за успіх, після закінчення важкої арії — вона перша плеще в долоні, а коли спадає завіса під кінець опери чи концерту, — вона має сльози радості в очах, а її давній голос радісно вигукне: браво, біс!

І хто зна, чи дійшов би був Мирослава Скала - Старицької до тих висот, на яких він сьогодні, коли йому було б судилося дружина з дрібномішанським душею, я не підтримала б його змагання заздрала б йому, чи намовляла до „практичної кар'єри“. Цю саму підтримку, заохоту й слова признання знаходили наша молоді, учні маестра Старицького в його Музично-драматичній Студії, — у пані Старицької, кожний виступ, кожний концерт Студії переживався разом із своїм чоловіком та батьками днів.

З покинутою зійшла в могилу талановита людина великого формату, далека від життєвих дрібниць і буденщини, завжди вірна „мистецтву святому“ — за висловом Шевченка.

Хай французька земля її не тяжить!

Міннеаполіс, Міннесота

УКРАЇНСЬКО-НІМЕЦЬКА ВЕЧІРКА СПІВУ І ТАНЦІВ

Налі міста пережили 22 вересня в залі Українського Національного Дому — небувалу досі концерт співу німецького чоловічого хору з Нового Ульму, Міннесота, пошуканий з прекрасною програмою нашого танцювального ансамблю під керівництвом Мірона Дуликського. Програма складалася з п'яти відділів: 1, 3 і 5 — українці, а 2 і 4 — співаки „конкорд хор“, зложений з чимців, що поселені трьома генераціями в Новому Ульмі, емігранти з баварського Нового Ульму, якого запам'ятали наші емігранти з табірних депістів. Німецькі співаки виступили в першій частині з німецькими піснями в англійській мові, а в німецькій мові в третій частині.

Вправний диригент — німець уєвєс чєс тримав свій хор здисципліновано. Хор співав дуже гарно, за що численна публіка гримко їх одслюєвала.

Наші танцюристи дали цілу низку відомих танців, а також вже ново-компонованих, за що батьки й гості нашої молоді нагородили оплесками і бажанням повторення. Треба дивуватися, особливо отим малцями, які прекрасно витупцювали своїми маленькими ніжками. А за ними група середняків-підлітків — не хотіла соромитися і пописалися так гарно, що привіли сердечне їм одслюєвання. Дорослі хлопці й дівчата виконали ряд танців з бравурую і грацією. За ці гарненькі пошани всіх трьох груп належало щиро признання і заохота задалі плекати нашу народну культуру та

ців у вільному світі. Керівник ансамблю і танцюристи доложили чимало праці для видивення всіх танців.

Українська група була величезна, складалася з 22-х чоловіків і 24-х дівчат. До танців пригравав інж. Євген Карп'як, а адміністрував Іван Вакіряк при двомовних оголошеннях Марії Свінціцької. В оркестрі під керуванням п. Карп'яка грали: О. Артим, О. Абрамчук і М. Заставний.

В програмі виступив також кміт в складі: Стефи Ковальчук, Ірини Вакіряк, Оксана Левницької, Лесі Никіфоровіч і Марії Свінціцької. Акомпаніювала їм Ірена Михайлюк, співаки дуже добре.

Так ото наш Осередок СУМА ім. гетьмана Івана Мазепи, при співпраці Управи ООЧСУ виконав гарну імпрезу, першу такого змісту на нашому терені. Добрий і склад німецького хору зробив вечірку цікавою. Всім виконавцям і керівникам належить признання і подяка від батьків та гостей.

Після концерту — комітет жінок УНДМО приготував смачні, особливо, для німецьких гостей, українські страви у спільній вечері. Привіли німцям по-німецьки виголовист о. д-р Володимир Левницький, зв'язуючи потребу частіших спільних виступів обох груп, бо між обома народами існувала здавна дружна співпраця на різних землях. Промовчів, дякував гостям за їхній перший спільний виступ, та бажав майбутньої співпраці на нашому терені.

На закінчення промовили

Вашингтон, Д. К.

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА

Школа Українознавства має за собою 18-літню історію. П'ять років тому вона ввійшла в склад сітки шкіл Шкільної Ради при УКА, а минулого року дві існуючі школи Вашингтону злилися в одну, і тепер є тільки одна школа українознавства для цілої Вашингтонської Окружності.

Спонсорами школи є Об'єднання Українців Вашингтону і обі наші Церкви, Католицька і Православна. Фінансують школи завідувач Український Комітет під проводом д-ра Ігора Масніка. Зогляну на мале число дітей шкільної освіти не вистачають на адержання школи. Видатки особливо зросли після переходу в листопаді 1967 року до вигідного приміщення публічної школи. Батьківський Комітет звернувся з запитом до місцевих варіантів з просябою про підтримку школи. Союз Українців, Народний Союз, Жіноча Секція при ОУВ, НТШ, та парохія св. Андрея відгукнулися позитивно. Батьківський Комітет перевів з учнями „коляду“, яка принесла поважну готівку, так що можна було зрівноважити бюджет школи. Батьківський Комітет вдало зорганізував чергування батьків у школі, що значно полегшувало працю учителя, а п. Олександр Громоцький з посвоятою сповняв обов'язки скарбника.

На всіх 71 учнів, школу закінчило 65 учнів, які навчалися в класах від підготовчої до VII. Школа мала повний і добрий учительський склад (9 світських учителів і катехетів). Учителі докладали всіх зусиль, щоб дітей виховати та за протязу 30-ти навчальних днів, проробити з а і л я новий шкільний матеріал, потрібний для переходу учня до вищої класи. Тільки три учні не вступили, і вони мусять повторити клас; один учень одержав поправку. Деякі кращі учні І класу зможуть перейти зразу до III класу.

Школа мала й свої недомогання. Одним з них було те, що не змогла охопити всіх дітей українського роду. Поза школою залишалося ще яка сотня дітей, в тому половині англійських. Це було великою страатою для наших Церков, Громади, і самих дітей.

В неділю, 16 червня 1968, відбулося свято закінчення шкільного року, і перша градуція. Учні зібралися у своїх церквах, щоб вислухати Службу Божих, які відправляли, в українській католицькій церкві — парох. о. ігумен Володимир Красівський, а в православній — о. мітрап Юрій Гулей. В годині 4-й по полудні, у приміщенні школи, при 9805 Дамерон Драйв, Сілвер Спрінг, Мд., відбулися виступи учнів, роздачі свідоцтв і вписи на наступний шкільний рік. Хоч була гаряча погода, то проте шкільна зала була повна дітей, батьків і гостей. В год. 4.15, після оплески, діти увійшли на залу і зайняли місця на переді. Управителі школи повітали присутніх, вказав на потребу власного приміщення і вівзав усіх зібраних пошукитися духово з канадійською українською — к а т о л і ч с ь к о ю громадою, яка вітас в себе Верховного Архископа українсько-католицької Церкви, Кардинала Кир Йосифа Сліпого.

Почалися виступи учнів, які підготували учительська Школи Українознавства, б. опера співачка, п. Люба Німців, та опікуни подіюючих клас. Проводила програмою учителька п. О. Матула. Виступи почалися співом класу II, III і IV. Підготувача класа рецитувала „голосні“, і танцювала „голосні“.

Після концерту — комітет жінок УНДМО приготував смачні, особливо, для німецьких гостей, українські страви у спільній вечері. Привіли німцям по-німецьки виголовист о. д-р Володимир Левницький, зв'язуючи потребу частіших спільних виступів обох груп, бо між обома народами існувала здавна дружна співпраця на різних землях. Промовчів, дякував гостям за їхній перший спільний виступ, та бажав майбутньої співпраці на нашому терені.

На закінчення промовили

ли це п. Мандибур і п. Вакіряк, прощаючися з гостями і ще раз дякуючи за їх виступи і прохали ще і ще завітати до нас.

Не вільно нам поминути сердечного привітання гостей нашим улюбленим ровідином Міннесоти, головною Відділу УКА — д-р Михайлом Козаком.

Оксана Левницька

пак колом“. Слідували декламації — маленької Христі Гіль, Романа Кормелюка, Григорія Кебузінського, і збірна декламація, учнів II класу. Зі солями на фортеп'яні співали Ірина Ясінська й Ірина Варварів. Далі слідували співні класу III, IV, V і VI, на закінчення, всі класи відспівали „Рече та стоїть“ і „У горах Карпатах“. Всі виступи були милі і добре підготовані, і нагороджували оплесками. Найбільше симпатії й признання одержала Адріана Лупька, учениця V класу. Вона, при акомпаніменті учительської Люби Німців, виконала 2 пісні: „Закувала зазулачка“ і „Піанка дрібненька“. Частий ліричний сопран 11-річної Адріани, ідеальний музичний слух і прецизна виконання, з'єднала її симпатії дітей і батьків, які нагородили Адріану рясним оплесками. Адріана є дуже добрим ученицею Школи Українознавства, до якої ходять вже 5 літ. Минулого року вона страждала свого тата, інж. Юрія Дуликського, доброго співака, баритона Вашингтонських хорів, і залишилася зі своєю матір'ю, Зенею і сестричкою. Дебют малю Адріани був удатний, і Вашингтонська громада повинна б поінтересуватися малою сиротою, і дотримати її поборити лекції співу.

Після концертної частини відбулася роздача свідоцтв. Зогляду на хворобу і перешкоду обох отців парохів-катехетів школи, почесні місця на сцені, для роздачі свідоцтв, зайняли катехет школи — о. Мірон Созанський, і голова Парохіального Комітету церкви св. Андрея — д-р Кость Варварів. Книжечки в нагороду за пильність, уфуудованні В а т ь к і в с ь к и й Комітетом, роздавав заступник голови Батьківського Комітету — інж. Петро Матула, а свідком церемонії був голова Об'єднання УВ — мгр. Ігор Вітковийський. Слідувала знімка абсолютів VII класу спільно з іспитовою комісією в складі: п. Марія Коби, предідник, д-р Антін Лак і д-р П. Оршикевич — члени. Бракувало отців-катехетів. Управителі школи поградували абсолютів за успішне закінчення VII класу, і вівзав їх вписати на вищий курс школи-жінки за 3 роки закінчення розповною матурою. На вищий курс має право вписуватися також старша молоді з коледжів, що анкається закінченням 7 класу, або здасть вступний іспит. Громадянству Вашингтону повинно належати на тому, що існування Школи Українознавства не закінчилося на 7-й класі.

На кінець промовляли голова Об'єднання УВ, мгр. Ігор Вітковийський, і заступник голови Батьківського Комітету інж. Петро Матула, який зложив учительському зборові подяку за працю, та одбавував учителів дарунками. Опислі відбулися знімки школи на наступний шкільний рік, а діти заслужено підкріплювалися бутетом уфуудованним Батьківським Комітетом.

ПО

ЗАКЛИКАЮТЬ КОМОС-МОЛЬЦІВ „ДОРОЖИТИ ЧЕСТЮ“

У Полтавській, Тернопільській та кількох інших областях, сповіщала „Молодь України“ з 23 жовтня, „комсомольці вважаються мобілізованими“. Така „мобілізація“, шпарі з закличками „дорозити честю“ комсомольців, викликала тим, що на лаях гниють великі плятації невикопаних буряків. Держава, не рахуючися із викінчення своїх підданців, навіть дітей, виганяє людей працювати на поля. Приклад з Полтавщини: „Секретар комсомолу Зіновійського райкому констатувала, що всі п'ять комсомольсько-мобілізованих ланок ще не завершили збирання білого кореня. На трьох тисячах гектарів не викопали буряків, не вистачає робочої сили, транспорту. Щоб швидше зібрати рісний урожай, на допомогу селу вирушили учні шкіл, профтех-училищ, населення райцентру“.

Віра Дорожницька

HELP WANTED FEMALE

WOMEN-GIRLS
17 and OVER No Experience Necessary
Earn Good Pay
Playing Toy Maker
WORK NEAR HOME
LIGHT EASY WORK
PICK YOUR SHIFT
7:30 A.M. — 4 P.M.
9 A.M. — 2:30 P.M.
WE TRAIN YOU FOR LIGHT ASSEMBLY WORK
ON TOYS IN CLEAN, MODERN SURROUNDINGS.
IN ADDITION WE OFFER:
Liberal Incentive Bonus — Paid Life Insurance
Automatic Increases — Night Shift Bonus
Attendance Bonus — Paid Vacation
9 Paid Holidays
Modern clean working conditions
in a new building
IT'S EASY TO TRAVEL TO REMCO!!!
We have direct bus service to and from the plant from
Broad and Lafayette Streets in Newark at the beginning
and end of every shift... only for Remco employees... and
only a 10-minute ride in a one fare zone.
Interviews Monday thru Friday, 8 A.M. to 5 P.M.
Saturday ONLY 8 A.M. to 12 Noon
Apply Immediately Start Immediately
Remco Industries, Inc.
Cape May Street Harrison, N.J.
An Equal Opportunity Employer

Инж. Роман Галібей переобраний на голову ТУІА

(Закінчення зі стор. 1-01)

виступала три окружні конференції: дві на Союзі і одну в Чикаго. Відбулася дві наукові конференції — одна в рамках СКВУ в Нью-Йорку і друга у Філадельфії. З метою організаційного скріплення Т-ва, члени Гол. Управи віддали відділи в Дітроїті, Мінеаполісі, Востоні, Каліфорнії, два рази Чикаго і три рази Філадельфію. З ініціативи Управи Т-ва в рамках СКВУ через три дні відбулася Зустріч Українських Інженерів Вільного Світу. Товариство брало активну участь у всіх акціях Конференції Українських Центральних Академічних Професійних Товариств. За звітний час видано чотири числа технічно-наукового журналу „Вісник” і 2 бюлетені. Виготовлено відзнаку Товариства та переведено зміну статуту. Товариство брало активну участь у Світовому Конгресі Вільних Українців, у пологотженні конфлікту в УКА, у збірці на Фонд Катедри Українознавства, у відзначенні 50-річчя Української Національної Революції, у зустрічі з Кардиналом Сліпим й інше. Дискусія над звітами пройшла в атмосфері діловості. Всі дискусанти відмітили жертвенну працю всіх членів Управи, а зокрема голову інж. Р. Галібея. Як результат дискусії, Управі ухвалено абсолютну резолюцію з призначенням за працю.

Номінаційна Комісія подала до відомої вільної листової голосування на керівні і контрольні органи Т-ва: голова інж. Р. Галібей, члени — інженери: Вол. Гнатівський, С. Івашків, Г. Кузьма, В. Мисак, С. Процюк, Вол. Рудаківич, С. Тим'як, П. Шипилюк. Контрольна Комісія — інженери Р. Баранський, Т. Дурбак, М. Караман, д-р В. Лотоцький, де Белігет, В. Онішківич, Товариський Суд — інженери Д. Кузик, С. Яром, М. Пежанський, Ю. Зеленький, П. Шох. Комісія Фонду Допомоги і Праці — інженери В. Винницький, З. Кожановський, С. Филипович.

На голову Номінаційної Комісії перебрано інж. А. Пацука. Вільністю голосів на членів Комісії обрано д-ра Третак, інж. Р. Левинського, інж. Филиповича й інж. Карамана.

ДОЛІТРОВІ ЦЕРТИФІКАТИ ДО СССР
Intertrade Express Corp., 125 E. 23rd St., New York, N.Y., інформує, що тепер можна замовити долітрові сертифікати для своїх колегів в СССР. За ці долітрові сертифікати вони можуть купити в спеціальному магазині, по якійсь ціні багато чого. Ці спеціальні долітрові склади мають великий вибір найкращої якості американських, захід. Європейських і домашніх товарів, як — харчі, текстиль, одяг, приладдя і т.д. Ціни знижені до більше як на половину. Ці товари можна купити тільки за долітрові сертифікати ЗДА, а не за готівку в рубль. Бардів долітрові сертифікати є більше як подвійна, чим готівка в рубль.

Якщо одначе хтось хоче якість частину сертифікатів замінити за рубль — все це можна. Спеціальні долітрові крамничі є в багатьох великих містах СССР. Якщо в містах, де живуть Ваші кривні не має цих крамнич, кривні можуть купити ці товари поштою. Не має жадних оплат, тому, що все це оплачує Внешпосилторг. Не має жадних віддавань і можна вислати кожен суму і так часто, як хочете. В тих справах порозуміється з Intertrade Express Corp., 125 East 23rd Street, New York, N.Y. 10010, Tel.: 982-1530. Пишіть за даровими каталогами (Оголю).

МАЙНТЕНАНС МЕХАНІК
EXPERIENCED
PACKAGING MACHINES
ALL SHIFTS
LONG ISLAND CITY AREA
WRITE BOX D-20
350 Fifth Avenue, Rm. 915
NEW YORK, N.Y. 10001

МЕХАНІКІ ВАНТ. АВТ
Досвід, пов. бенедикт, госп. таліація і пенсійний план. Справедлива оцінка робітників. \$3.85 на годину. Мусять говорити і розуміти по-англійськи.
REA EXPRESS
39th St. & Northern Blvd.
Long Island City, N.Y.
Tel.: 784-0378

MAN WANTED
Shipping Dept. Electric Light Supplies, 5 day week, 40 hours \$75.00 to start. Steady advancement. Vacation. Near transportation. Good opportunity. Must speak, read & write English. Ask for Mr. Johnson — LE 4-3778

Праця
HELP WANTED FEMALE
ПОШУКУЄТЬСЯ ГОСПОДИНІ
для синахення в паравіальном домі в околиці Нью-Йорку. За ближніми інформаціями проситись телефонувати на ч. (516) 481-7717

REGISTERED NURSES AND LPN'S
AND LPN'S
We have growing pains and are in need of nurses for all departments and shifts. Both full time and part time. Good starting salary and benefits and a chance to grow with us. Active staff development and in-service training. Write Assistant Director Nursing Service, Jersey Shore Medical Center, Neptune, N.J. or call (201) 775-5500, ext. 212

СРЕМОВА МАШИНА
B & S type machines; setup man and operators; growing concern; paid holidays, vacation, Blue Cross and profit sharing plan; good pay; plant will be relocated soon in Green Brook Township on U.S. Rt. 22 Miller & Frey, Screw Machine Products Co., 103 Progress St., Union, N.J. 688-2684.

Праця
HELP WANTED FEMALE
ПОШУКУЄТЬСЯ ГОСПОДИНІ
для синахення в паравіальном домі в околиці Нью-Йорку. За ближніми інформаціями проситись телефонувати на ч. (516) 481-7717

СРЕМОВА МАШИНА
B & S type machines; setup man and operators; growing concern; paid holidays, vacation, Blue Cross and profit sharing plan; good pay; plant will be relocated soon in Green Brook Township on U.S. Rt. 22 Miller & Frey, Screw Machine Products Co., 103 Progress St., Union, N.J. 688-2684.

Американська преса широко інформує про арешт українця з Америки в Києві

(Закінчення зі стор. 1-01)

американським горожанином і тому Державний Департамент цього не може зробити. Жінки пояснили кореспондентів, що ні заарештований, ні вони не знали американського громадянина, боячись, що не зможе здати іспитів, яких при тому вимагають. Щоб якось вирятувати з нещасть свого батька, п-ні Люба Середя, перемігши острах, віддала посольство СССР у Вашингтоні, але її там холодно прийняли. „Не дивились мені в очі, відвертали погляди”. Советський чиновник пропонував їй написати й підписати прохання, але п-ні Середя з обережності не дала свого підпису, боячись, щоб його не було використано проти її ж батька. Представивши в газеті „Плейн Ділер” советський атташе Круглов сказав, що „Литовка заарештований за співпрацю з німцями” та що він сподівається повідомлення в тій справі з Москви піде „6-10 листопада, коли буде відправлено річний більшовицький революцій”. Круглов кілька разів зазначав, що „не для преси” та брався залучувати американського журналіста, мовляв, у цій країні з закон, що не можна оприлюднювати розмови — без його, советського атташе дозволу. Редакція газети з того приводу зазначав: „Такого закону немає. Якщо він не бажав говорити, то його справа. Коли ж він говорив, розмови можна оприлюднити, хіба б було якесь попереднє дозвілення. А цього не було”.

На приватний запит „Ін-туриста” про Андрія Литовку надійшла така відповідь: „А. Литовка, колишній советський громадянин, тепер без підданства, затриманий советськими властями за злочини, заподіяні ним в колаборантстві з фашистами під час другої світової війни”. Дочка заарештованого розповіла а американському журналістові більше про свого батька. Він син заможної селянської родини, яку більшовицька влада заарештувала в Україні до „куркулів”. Таких господарів у 1929 р. комуністи „розкуркулювали”, себто відбирали у них землю й майно, а їх знищували, або ж заслали на смерть у Сибір. Родина Литовки втекла в мале містечко в Україні і так зберегла життя. Андрія Литовки не взяли в советську армію: після призову його швидко відпустили, як політично „неблагонадійного”. Німці вийшли в місто Каміньку без єдиного пострілу, пригласив його дочка Люба Середя, якій тепер 38 років. У місті було гестапо, але не було ні есеєманів, ні кадету. Андрій Литовка вступив на службу до місцевої поліції, яку рекрутували з колишніх розкуркулених. Поліція виконувала там охоронну службу біля колгоспних забудов. У 1943 р. німці, відступаючи, забрали родину Литовки з собою на примусову працю в Німеччині, аж на решті французької війська визволили їх, разом з іншими родинами. П-во Литовки втекли з французької зони Німеччини, бо советчики мали там дуже вільну руку в розшукуванні своїх колишніх підданих. У 1949 р. Л. Литовка вийшла заміж за п. Середу, в 1950 р. прибули до ЗСА, тепер вона розведена. Батьки тим часом жи-

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

ЧЕТВЕР, 14 ЛИСТОПАДА 1968 р.
РОЧЕСТЕР, Н. П. Місячні збори 316 Відд. о год. 8-й веч. На зборак Номінаційна Комісія подасть список кандидатів до Управи Відділу на 1969 р. Проститесь впривітні членські вкладки. — Управа.

СУБОТА, 16 ЛИСТОПАДА 1968 р.
НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ 14 Відд. о год. 7-й веч. в Січовій домівці, 690 Sanford Ave. Проститесь прибути і впривітні вкладки. — В. Роговський, предс., Ф. Мікулинець, касир, М. П. Отрок, секр.

ЧЕСТЕР, Па. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 156 Відд. о год. 7:30 веч. Проститесь прибути на збори. — В. Новак, секр.

НЕДІЛЯ, 17 ЛИСТОПАДА 1968 р.
РОЧЕСТЕР, Н. П. Місячні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. о год. 2-й по пол. в Укр. Азер. Клубі, 292 Гудсон Авен. Проститесь прибути і впривітні вкладки чл. вкладки. С. Бачато важних справ. — В. Колданський, секр.

БОФАЛО, Н. П. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 127 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі при Філармонії 1 Онейда вул. Вкладки можна платити кожної неділі в зазначеному чл. і місці. Проститесь впривітні чл. вкладки. — Т. Була, гол., п-ні М. Гаравус, фін. секр., П. Гаравус, касир.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори С-ва Пресв. Діан Марії 112 Відд. після другої і третьої Св. Вихід в церковній залі св. ап. Петра і Павла, College Avenue. Проститесь прибути, — Іванна Добрянська, рек. секр.

ДІТРОЙТ, Міч. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 175 Відд. о год. 1-й по пол. в приміщенні УНДМО при вул. Мартін. Проститесь прибути на збори і впривітні чл. вкладки. — Управа.

Business Opportunity

BENSONHURST FUNERAL PARLOR
For beginner. Suitable for young man. Just starting. Price \$40,000. Terms can be arranged. Excellent opportunity. Must see to appreciate.
Sal. Borgie
6324 — 20th Avenue
Brooklyn, N.Y. Tel.: 232-4646

Розшуки

ПОШУКУЄТЬСЯ ГРИГОРІЯ ЛУКОВА
Вуйко просить чоловіка (інженера), який приготував Григорія Лукова музичні твори до друку в New Haven, Conn., подати своє ім'я і адресу до
Michael Dankevich
519 S. Main Street
Perkasie, Pa. 18944

CHOOSE YOUR FINANCING
AS CAREFULLY AS YOU CHOOSE YOUR CAR
Up to 36 Months to Pay
Amount Required Note Amount 36 Monthly Payments
\$1,000 \$1,183.68 \$ 32.88
1,500 1,775.88 49.33
2,000 2,367.72 65.77
2,500 2,959.56 82.21
3,000 3,551.40 98.65
3,500 4,143.60 115.10
LOANS CAN BE ARRANGED AT ANY OF OUR OFFICES
CALL 434-4800
* PAYMENTS INCLUDE CREDIT LIFE INSURANCE
Used Cars Also Financed At Low Rates

Amount Required	Note Amount	36 Monthly Payments
\$1,000	\$1,183.68	\$ 32.88
1,500	1,775.88	49.33
2,000	2,367.72	65.77
2,500	2,959.56	82.21
3,000	3,551.40	98.65
3,500	4,143.60	115.10

LOANS CAN BE ARRANGED AT ANY OF OUR OFFICES

CALL 434-4800

* PAYMENTS INCLUDE CREDIT LIFE INSURANCE

Used Cars Also Financed At Low Rates

HUDSON COUNTY National Bank

BAYONNE HOBOKEN UNION CITY JERSEY CITY NEWARKEN CUTTENBERG NORTH BERGEN

Member Federal Deposit Insurance Corporation

ТАРЗАН, ч. 60.90. Іто заснув!

IF WE CAN PLACE TWO BAMBOO ROLLERS UNDER THE KING, WE CAN ROLL HIM OUT—I HOPE!
I HOPE TO SCARE ALONE IN THE CAVE!
SNOKE!
MILLIONS OF MEN WOULD GO GOLD-CRAZY AT THE SIGHT OF OUR GOLDEN KING—BUT MY BOY, HE JUST GOES TO SLEEP!
— Як ми зможемо підкласти два бамбукові валки під короля, то зможемо його вкотити геть, а сподіваюся!
— Іто, деж ти подівся! — Хропіння!
— Мільйони людей занедали б на божество золотого короля, аж тут мій хлопчик, Іто... заснув!